СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 43. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 6-го БЕРЕЗНЯ 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 6, 1987 No. 43. VOL. XCIV.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ВИДАВ ЗВІДОМЛЕННЯ ПРО УКЦЕРКВУ

В опублікованому спеціяльному звідомленні про положення і боротьбу українців католиків у Західній і Прикарпатській Україні п.з. „Совєтська репресія Української Католицької Церкви", Державний департамент стверджує, що основи історичної документації і сучасних послідовних переслідувань українців католиків совєтською владою, що „жадна інституція не страждала більше ніж Українська Католицька Церква, яка, не зважаючи на переслідування, живе в катакомбах".

Звідомлення опрацьоване згідно з точними історичними даними про Українську Католицьку Церкву в Західній Україні та її ліквідацію і втрати після насильного включення в 1946 році у Російську Православну Церкву.

Українська Католицька Церква, стверджує Державний департамент, була базою розвитку окремішньої української національної і культурної ідентичности в Західній Україні і такі її прикмети совєтська влада вважає ворожими. Після другої совєтської окупації Західньої України 1944 року, переслідування Української Католицької Церкви, яка теж страждала під німецькою окупацією, привело до ув'язнення всіх Владик, які, крім Митрополита Йосифа Сліпого, що повернувся зі заслання в Сибірі, загинули у в'язницях, або були знищені. Ув'язненими були також сотні священиків і вірних.

Ватикан і Українська Католицька Церква на Заході не визнали насильного включення українців католиків у Російську Православну Церкву, вважаючи таку дію Москви протиканонічною і незаконною, стверджує Державний департамент.

У звідомленні підкреслено методи пропаганди КҐБ в намаганні знеславлювати українських Владик, зокрема Митрополита Андрея Шептицького. Вказуючи на існування Української Католицької Церкви в катакомбах, звідомлення наголошує активну діяльність Владик і священиків у підпіллі, цитуючи „Хроніку Української Католицької Церкви", „Український Вісник" та інші підпільні видання. Владики, священики та монаші чини діють під духовною зверхністю Верховного Архиєпископа і Кардинала Мирослава Івана Любачівського у Ватикані.

Ренесанс українського релігійного руху в Україні, стверджує Державний департамент, співзвучний із вимогами релігійних діячів добитися легалізації дій Української Католицької Церкви в Західній Україні. Цей рух породив також і боротьбу за права людини, в рамках Центрального Комітету Українців Католиків під проводом Йосипа Тереллі, якого нещодавно звільнено з концтабору.

Вичерпне звідомлення наголошує поширення релігійних традицій серед молоді і населення Західньої України, де діє багато релігійних громад. Український католицизм є найсильнішим показником культурних і духових зв'язків із Заходом і є перешкодою для здійснення совєтської цілі — створення одного совєтського народу, стверджує Державний департамент.

НА ПРОЦЕСІ І. ДЕМ'ЯНЮКА ПРОКУРАТУРА СКОМПРОМІТУВАЛАСЬ СВІДКОМ, ЯКИЙ НЕ ПАМ'ЯТАЄ ІМЕНИ СВОГО СИНА

Єрусалим, Ізраїль (АНЧЕЙН, тел.). — Процес Івана Дем'янюка набрав форм комедії у середу, 4-го березня, коли прокуратура покликала до свідчень 85-літнього жидівського цирульника Ґустава Баракса, який ще в 1967 році не пам'ятав імени свого молодшого сина.

Крім того, проти всіх засад західнього судівництва суд дозволив своєму членові, судді Цві Тальові бути перекладачем для того свідка з мови їдіш на гебрейську мову. Щойно з гебрейської мови перекладано свідчення на англійську мову, що причинилось до зволікань, непорозумінь, а то й ключевих недотягнень, в одному випадку в некористь оборони.

Специфічно, коли адвокат Марк О'Коннор питав Ґ.Баракса чи він може описати сторожа Сухоміля, який, Баракс казав, спас його від смерти, свідок сказав, що так, якщо б він бачив його фото. А чи ви бачили його фото, відповідь — так. Коли? Відповідь — вчора. Але у перекладі з івриту на англійську мову це слово згубилось. Тому О'Коннор спитав ще раз свідка — коли. Тепер відповідь була давно і її перекладено на англійську мову.

У багатьох моментах свідчення Ґ.Баракса мали гумористичну, якщо не макабричну форму. Коли М. О'Коннор питав його як він їхав до Америки на процес Ф. Федоренка, Ґ. Боракс відповів — поїздом. Суддя Дов Лєвін повторив запит в дещо зміненій формі — звідкіля ви летіли до Фльориди; відповідь — з Катовиць; суддя другий раз питає Боракса це саме; відповідь — з Ченстохови. Ґ. Боракс — польський жид, проживає в Ізраїлі від закінчення Другої світової війни.

Як і у випадках трьох попередніх свідків, оборона встановила, що уцілілі свідки завжди їздили разом на різні процеси, перебували в тих самих готелях разом, разом їли, гуторили, узгіднювали свідчення. З ними завжди були два ізраїльські поліціянти, а одним з них був завжди головний інвестигатор ізраїльської поліції Мартін Коляр.

Згадуючи під час ранньої сесії про Ф. Федоренка і сторожа Івана, Ґ. Боракс сказав, що вони носили зелені уніформи, а попередні свідки казали, що чорні. Він працював цирульником в долішньому таборі Треблінки і стриг волосся жінок разом з іншими 15-ма цирульниками. З ним жила його жінка і два сини, які відтак згинули в концтаборі. Але імени свого молодшого сина він не пригадує.

У 1967 році він давав свідчення в Яд Вашемі жінці на ім'я Іда Ярконі, — твердить адвокат О'Коннор, показуючи Бораксові копію записок І. Ярконі. Боракс — не пам'ятав, що давав свідчення. О'Коннор читає — не можу записати свідчень Боракса, бо він не пам'ятає імени свого сина.

Під час пополудневої сесії Ґ. Боракс підтвердив, що він свідчив на процесі Федоренка на Фльориді, але не пам'ятає в котрому році.

У 1981 році Боракс давав свідчення М. Колярові і коли цей розкинув перед ним фота, то Боракс не зумів розпізнати фота І. Дем'янюка, хоч це він зробив у середу, коли прокуратор показав йому альбом „Україна ІА", який вже раніше був показаний свідкам на процесі і в якому фота упорядковані, а більші фота І. Дем'янюка і Ф. Федоренка позначені числами 16 і 17. У кожному випадку оборона протестувала проти такого „наводжування" свідків.

Коли М. О'Коннор по полудні запитав Боракса чи він давав свідчення Міріям Радівкер, він не пам'ятав, а коли О'Коннор пригадав йому, що це було в 1976 році, то він сказав, що впізнав з альбому фото Федоренка, але до того часу він його не знав, хоч вранці — знав, назвавши його ессесом.

На запит чи знав Боракс німця Ляльке, сказав так — він був жорстокий і мав коня. Раніше свідки казали, що Ляльке мав пса.

Описуючи Івана з Треблінки, Боракс сказав, що він був кремезний, смаглявий і мав малі очі. Йозеф Чарни попереднього дня казав, що Іван мав великі очі. Адвокат О'Коннор відмітив, що його клієнт не є смаглявий, а русявий і попросив це внести до протоколу.

Суддя Лєвін вкінці побачив, що свідчення Боракса є компромітуючі і для нього, і для прокуратури, тому запитав оборону ще далеко перед закінченням сесії чи вона має ще запити до свідка.

М. О'Коннор сказав, що має ще багато запитів, але беручи до уваги обставини, зокрема нісенітні і самозаперечуючі заяви свідка, він уважає, що продовження цього несерйозного видовища було б втратою часу.

Р. РЕҐЕН ПРИЗНАВСЯ ДО ПОМИЛОК І ВЗЯВ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НА СЕБЕ

Президент Р. Реґен

Вашінгтон. Президент Роналд Реґен, виступаючи у середу, 4-го березня з короткою 13-хвилинною промовою-вияснениям, яку передавали крайового засягу радіо і телестанції з Овального бюра у Вашінґтоні, признався до помилок у закордонній політиці, а зокрема продажі зброї, амуніції і запасних частин для режиму іранського диктатора аятолли Хомейні і нелегального перекинення більшої суми грошей з цієї продажі на конто нікараґуанських антикомуністичних повстанців „контрас" та взяв на себе повну відповідальність за ці помилки, обіцяючи рівночасно витягнути з цього відповідні висновки та ввести зміни у своєму кабінеті.

Президент підкреслив, що іранська і нікараґуанська афера кинула певну тінь недовір'я на його Адміністрацію, особливо в останніх трьох місяцях, коли почали працювати президентська і конгресова комісії і коли зрезиґнував головний дорадник у справах крайової безпеки віцеадмірал Джан Пойтдекстер і був звільнений з посади в цьому департаменті підполковник Олівер Норт, який безпосередньо, дуже часто без відома його зверхників, займався практичним переведенням виміни зброї за закладників і незаконним фінансуванням „контрас" без дозволу обидвох палат Конгресу.

Президент Р. Реґен говорив тим разом в особливо примирливому тоні, признавався до помилок „характеристичних в нашій неспокійній добі", натякав на зміни, які він вже почав вводити в кабінеті, згадав про зміну шефа персоналу Білого Дому, тобто відхід Доналда Ріґана і прихід на його місце колишнього сенатора Говарда Бейкера, зміну на пості керівника Крайової Ради Безпеки з Пойтдекстера на Френка Карлучі і номінування ним на директора Сі-Ай-Ей Вілляма Вебстера, теперішнього директора ФБІ. Політичні спостерігачі не виключають також інших змін в найближчому майбутньому, офіційно і прилюдно прийняв до відома звідомлення президентської трьохчленної комісії, що її очолював колишній сенатор Джан Тавер з якої, після докладних студій, будуть витягнені далекоїдучі консеквенції.

Республіканці в більшості були задоволені виступом президента Р. Реґена і його арґументацією; демократи натомість, поза малими винятками, заявили, що одна промова не може направити через ніч усі ці шкоди, які постали в наслідок некомпетентної і незаконної політики, що її у відношенні до Ірану і „контрас" вела Адміністрація. Сенатор Роберт Дол, республіканець з Кензас вважає, однак, що Президент зробив правильний крок вперед, але для ліквідації шкод треба ще зробити багато інших потягнень.

Спостерігачі замітили, що свою коротку промову Р. Реґен виголосив в дуже „бизнесовому тоні", без притаманного йому гумору, усмішки на обличчі, які були помітні в раніших його виступах. Запитаний журналістами чи президент Р. Реґен „здав іспит сьогоднішнім виступом", конгресмен Томас С. Фолей, демократ з Вашінґтону заявив: „у промові так. Треба сподіватися, що він тепер теорію перенесе на практичні дії".

У СВІТІ

БІЛЯ 50,000 ПОЛІЦІЯНТІВ в Сеулі, Південна Корея, намагалися тримати демонстрантів під контролею, хоч ті час-від-часу зударялись з поліційними відділами. Бурхливі демонстрації, що їх зорганізували опозиційні до уряду політичні партії, в більшості лівого напрямку, відбулися також в інших шістьох містах Кореї. В наслідок зударів 20 осіб були поранені, а біля 400 заарештовані за порушення публічного спокою і нищення державного та приватного майна. Товпи студентів і молоді нищили по дорозі все, що тільки можна було знищити. Демонстранти протестували навіть проти обмеження діяльности для корейської комуністичної партії і виступали за звільнення ув'язнених комуністів. Головною політичною силою, яка розкладає теперішню державну систему в Південній Кореї є так звана Нова демократична партія, на політику якої впливають зовнішні сили.

ФЕДЕРАЛЬНА ВЕЛИКА лава присяжних обвинуватила високого старшину ізраїльського летунства Авієма Сєллю у шпигунстві. Він, три інші ізраїльці і один американець, займалися шпигунством в користь Ізраїля і збирали та передавали в руки ізраїльської розвідки засекречені військові, зокрема технологічні матеріяли, які пізніше Ізраїль використовував для себе, або передавав їх для Південно-Африканської Республіки та інших країн. Названий старшина є генералом бриґади, якому грозить доживотна тюрма і 500,000 долярів кари, якщо його засудять за шпигунство в ЗСА. Ніхто однак не вірить, що Ізраїль, погодиться видати американському правосуддю згаданого генерала, і тому ця шпигунська афера залишиться тільки гірким спогадом у відносинах ЗСА з Ізралем.

В ЯПОНІЇ ЗРОСТАЄ безробіття і в січні цього року воно досягло три відсотки всієї робочої сили. Тому, що раніше в Японії взагалі не було безробіття то цифра три відсотки перестрашила японських економістів і проблема безробіття є тепер темою для засобів масової інформації. Деякі економічні спостерігачі й аналітики кажуть, що не йдеться про самий відсоток безробіття, але про психологічний тиск на робітничі маси, які досі взагалі не цікавились цією проблемою.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН привітав пропозицію совєтського лідера Міхаїла Ґорбачова про відтягнення ракет середнього засягу з атомовими головками із Західної, Східньої і Центральної Европи і заявив, що американські представники в Женеві отримали вже інструкції з Вашінґтону продовжувати переговори в цій справі. Крім того голова американської делеґації вашінґтонський адвокат Макс Кемпелман прибуде в кінці цього тижня до ЗСА, щоб тут на місці отримати нові пляни Адміністрації в тій справі, зустрінутись з президентом Р. Реґеном і його найближчими співробітниками, які плянують загальну роззброєневу стратегію і відповідають за політику і оборону ЗСА та решти вільного світу. Р. Реґен заявив, що Уряд ЗСА докладно обговорить пропозицію генерального секретаря ЦК КПСС М. Ґорбачова. Крім того Державний департамент повідомив, що до Москви поїде цього місяця асистент державного секретаря Майкел Г. Армакост на розмови з Юлієм М. Воронцовим, першим заступником міністра закордонних справ СССР і для того, щоб підготовити грунт для поїздки державного секретаря Джорджа Шулца у пізнішому часі.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО Ройтерса повідомило з Москви, що совєти звільнили ще одного дисидента, Серафіма Євзюкова, якого аґенти КҐБ заарештували були на Червоній площі в Москві коли він протестував проти засуду і вивозу його сина до совєтських ҐУЛаґів в Сибірі. С. Євзюков перебував коротко у психіятричному заведенні КҐБ, бо його вважали „ненормальним" з тієї причини, що він відважився прилюдно протестувати і стати в обороні сина. Донька Євзюкова Людміла заявила кореспондентам, що її батько був цілком здоровою людиною і тому не було причин саджати його до „психушки" і насильно застрикувати йому середники, які підірвали його здоров'я.

В АМЕРИЦІ

У ЗВ'ЯЗКУ З ІРАНСЬКИМ скандалом популярність президента Роналда Реґена значно впала. Як повідомляє газета „Ню Йорк Таймс", лише 42 відсотки американців схвалюють діяльність Президента. Це один з найнижчих показників за всі роки перебування його в Білому Домі. Нижчою (41 відсоток) популярність Президента була лише в січні 1983 року, коли країна приходила до себе після економічного спаду, спричиненого політикою Адміністрації Джиммі Картера. „Ню Йорк Таймс" пише також, що 46 відсотків американців не схвалюють політику Президента. Ці результати були отримані шляхом опитування, проведеного редакцією газети спільно з відділом новин телевізійної компанії Сі-Бі—Ес 28-го лютого і 1-го березня, тобто зразу після публікації звіту комісії Тавера, і публіка під враженням цього звіту була настроєна не на користь Президента. У порівнянні з січневою його популярність впала на цілих 10 відсотків — з 52 до 42.

ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ ЗСА Джорджа Шулца, який перебував з візитою в Китаї, прийняв у вівторок, 3-го березня, китайський лідер Денґ Шіаопінґ. На зустрічі мова йшла головним чином про американсько-китайське співробітництво — двосторонню торгівлю, про американські капіталовкладення в китайську економіку, наукові та культурні зв'язки. Обговорювалися також справи військового співробітництва.

ВІСІМ АМЕРИКАНЦІВ і два громадяни Західньої Німеччини, захоплені як закладники у Бейруті, будуть незабаром обміняні на двох братів-терористів, заарештованих у січні на летовищі у Франкфурті. Про це повідомила західньонімецька газета „Вельт", відома своєю обізнаністю і зв'язками. Повідомляючи про цю домовленість, газета покликується на дипломатичні джерела. „Вельт" вказує, що два терористи, заарештовані в Західній Німеччині, один з яких брав участь в захопленні влітку 1985 року американського пасажирського літака, будуть обміняні на Рудольфа Кордеса і Альфреда Шмидта — німців, захоплених зразу ж після арештів, проведених у Франкфурті. Через деякий час, пише газета, будуть звільнені і вісім американських закладників.

В НЮ ЙОРКУ ЗАКІНЧИВСЯ один з найбільш довготривалих в історії країни судових процесів, в результаті якого 18 членів мафії були визнані винними в доставі у З'єднані Стейти за останні 10 років героїни на суму 1.6 більйона долярів. „Це величезна перемога над міжнародною мафією!" — сказав федеральний прокуратор Рудольф Джуліяні, коли дізнався, що присяжні винесли обвинувачувальний присуд. Два керівники мафії можуть опинитися за ґратами до кінця життя. Крім них ще п'ятеро членів мафії можуть дістати довічні терміни ув'язнення. Інших чекає ув'язнення терміном до 20 років. Лише один підсудний був оправданий. Це 30-річний Віто Бадаляменті, син керівника мафії Ґетано. Однак видачі Віто вимагає італійський уряд, де його повинні судити за інші злочини.

ЗРАЗУ Ж ПІСЛЯ публікації звіту комісії Тавера з приводу іранського скандалу, на нього відреаґували всі ті, хто претендує зайняти місце президента у Білому Домі після виборів 1988 року. Демократів звіт комісії розчарував. Вони сподівалися, що головними виновниками скандалу буде названий президент Роналд Реґен. Та цього не сталося. Але і ті факти, що містяться у звіті, були взяті на озброєння тими, хто бажає попасти в Білий Дім. Демократи, всі як один, намагаються скористати зі скандалу. Претенденти в Білий Дім з числа республіканців не лише не критикують Р. Реґена, але, навпаки, віддають йому належне за створення комісії Тавера. Лідер республіканців у Сенаті Роберт Дол висловився так: „Не забувайте, що саме Президент був ініціятором створення комісії!" Ще один претендент, Джек Кемп, назвав Реґена „одним з найліпших президентів теперішнього століття", хоч і зауважив, що він мав поганих помічників у справах зовнішньої політики.

З'їзд ЦеСУС-у відбудеться в Клівленді

Ню Йорк. — Центральний Союз Українських Студентів (ЦеСУС) відбуде свій з'їзд від 20-го до 22-го березня ц.р. в Клівленді, Огайо, в залі ім. Митрополита Андрея Шептицького. Рішення про з'їзд було зроблено на засіданні членів ЦеСУС-у, яке відбулося тут 9-го серпня 1986 року.

З'їзд ЦеСУС буде служити форумом для українських студентів з цілого світу, на якому вони зможуть відзначити 65-ліття українського міжнародного студентського руху.

Одним з найголовніших питань буде статут ЦеСУС. На півкаденційному засіданні крайові речники студентських організацій прийняли проєкт нового статуту пропонованого Союзом Українських Студентських Товариств в Европі (СУСТЕ). Цей проєкт, який був прийнятий одноголосно, буде переданий з рекомендацією Статутовій комісії з'їзду.

Координаційний комітет ЦеСУС, який був створений на останній конференції ЦеСУС 22-го грудня 1985 року в Торонто, просить всіх членських організацій негайно вибрати своїх делеґатів на з'їзд.

Організації, які є тепер репрезентовані в ЦеСУС: Союз Українських Студентських Товариств в Америці (СУСТА), Союз Українських Студентських Товариств в Европі (СУСТЕ), Союз Українських Студентів в Німеччині (СУСН), Товариство Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського (ТУСМ), Організація Української Молоді в Бразилії (ОУМБ) та Українська Студентська Асоціяція Австралії (УСА-А).

За інформаціями студенти можуть звертатися до Мирона Василика, координатора ЦеСУС: (202) 638-0988, або (202) 234-7584. Адреса: 2510 Cliffborn Pl. N.W., Washington, D.C. 20009.

Громада Ню Йорку приготовляється до Шевченківського концерту

Ню Йорк. — Велика українська громада метрополії приготовляється до Шевченківського концерту, щоб гідно вшанувати національного Пророка і пробудителя України.

Шевченківську Академію підготовляють спільно Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Відділів УККА і Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА. Імпреза відбудеться тут в неділю, 15-го березня ц.р., о год. 2:45 по полудні в залі школи Ашер Леві, між 11-ою і 12-ою вулицями на Першій авеню.

У програмі братимуть участь: д-р Лариса Онишкевич — святочна доповідь, вокальний Ансамбль „Промінь" під мистецьким керівництвом Богданни Волянської, Володимир Курило — рецитація, солістка сопрано Лариса Магун-Гурин — сольоспів.

Квитки вступу в ціні 7 і 5 дол. можна набувати в українських крамницях „Сурма" і „Арка" та при касі вступу на залю.

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ Т. І Д. ВЕНГРИНОВИЧІВ

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці запрошує на відкриття виставки олії і графіки Тирса Венгриновича і його сина Діомира, яка відбудеться в неділю, 8-го березня ц.р., о год. 1-ій по полудні тут в галерії ОМУА при 136 Друга аве. Виставка відкрита в будні від год. 6-ої до 8-ої вечора, та в суботу і неділі в годинах від 1-ої до 8-ої вечора. Виставка триватиме до 15-го березня, включно.

В Італії знову розпочалась урядова криза

Рим, Італія. — Прем'єр-міністер Італії Беттіно Краксі, один з найдовше триваючих лідерів повоєнної Італії, зрезиґнував у вівторок, 3-го березня ц.р., закінчивши тим самим надзвичайно довгий період політичної стабільности і відкрив можливість нових парляментарних виборів в тій країні.

Б. Краксі перейняв уряд прем'єр-міністра 4-го серпня 1983 року, створивши сильну, згармонізовану коаліцію на чолі із Соціялістичною партією, яка однак не витримала тяжкої проби економічних труднощів тепер. Тому він вирішив передчасно зрезиґнувати, щоб дати можливість іншій особі, або іншій політичній силі, спробувати свого щастя у налагодженні економічних проблем з допомогою робітничих профспілок, які у великій мірі причинились до упадку його уряду, вимагаючи все нових і нових підвишок з якими його уряд не міг дати собі ради, без великих позичок у закордонних банках.

Прем'єр Б. Краксі, спочатку виголосив довшу промову у парляменті, з'ясував існуючі труднощі Італії під теперішню пору, а потім поїхав до Ґвіріналь палацу, де він склав свою резиґнацію і резиґнацію його, 45-го з черги, уряду після Другої світової війни, на руки президента Італії Франческо Коссіґи.

При кінці цього тижня президент Коссіґа розпічне консультаційні розмови з лідерами політичних партій у справі формування нового уряду. Дуже поважним кандидатом на пост прем'єр-міністра є дотеперішній міністер закордонних справ і член Християнсько-демократичної партії Джуліо Андреотті. Якщо, однак, консультаційні розмови будуть неуспішними, президент Коссіґа проголосить парляментарні вибори.

Можливо, — кажуть політичні спостерігачі, — уряд Б. Краксі був би встоявся, якщо б перешкодою були тільки економічні справи. Але коли коаліційні партії почали закидати йому, що він ламає договір з ними і не виконує взятих на себе домовлень, Краксі заломився, або, як інформує французьке аґентство Франс Пресс, не витримав тиску своїх партнерів і подався до димісії, заявивши, що може його відхід відкриє шляхи для нової коаліції, тим разом вже без жадного упередження.

Покищо не відомо, чи Християнсько-демократична партія є настільки сильною, щоб з допомогою симпатизуючих з нею дрібних політичних партій творити новий уряд. Спостерігачі й аналітики кажуть, що ця партія, під новим керівництвом Чіріяко де Міта, стала тепер більше динамічною політичною силою і починає знову здобувати довір'я виборчих народних мас. Для Італії чергова урядова криза є небезпечною з огляду на хитку економіку, кажуть спостерігачі, але вона напевно вийде з тієї кризи.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Жиди з СССР — не до Ізраїля

Коли в минулому тижні перебував в Америці ізраїльський прем'єр Їцак Шамір, то — як згодом виявилося — він старався дістати згоду від президента Реґена і державного секретаря Джорджа Шулца, що Америка не буде приймати до себе жидів, звільнюваних із СССР. Шамір мотивував свою просьбу логічно і правильно: Ізраїль побивається за призанавання жидам в СССР права на виїзд не так ради принципу прав людини, а радше щоб еміґранти заселювали їхню, ізраїльську батьківщину. Ізраїлеві з його кругло 4 мільйонами населення залежить на зрості того населення. Правда там малий простір, несповна 8,000 квадратових миль, щось як стейт Ню Джерзі. На одну квадратову милю припадає 525 осіб. Маленька, густо заселена країна, яка має експансивні амбіції і потребує людей для колонізування зайнятого війною західнього берега Йордану, що належав до Йорданії. Але така місія, зрозуміла ізраїльським націоналістам-державникам, не дуже захоплює їхніх земляків в СССР, здебільша в Україні. Вони, наражаючись на переслідування, подаються на виїзд до Ізраїля, але, опинвшись на переходовому етапі у Відні, воліють їхати до Америки. У Відні отримують по 6,000 дол. на родину і в Америці не потребують переживати перші кроки так важко, як переживали українські еміґранти, перші заробіткові і наступні політичні, які у великій більшості працювали по фабриках, поки піднялись на вищий суспільний ступінь. В Ізраїлі ждала на іміґрантів із СССР важка праця, в Америці вони всякають в економіку цієї країни, віддаючись головно тому фахові, до якого мають великий вроджений хист — торгівлі...

Таким чином в Америці є вже понад 100,000 жидів, які прибули сюди з Совєтського Союзу. Це Шамірові дуже не подобається і він це заявив Президентові і державному секретареві. Але дістав відповідь, що коли Америка проповідує у всьому світі право людини до вибору собі свого місця замешкання, то не може заперечувати те право еміґрантам з СССР. Подібну відповідь Шамір дістав від лідерів жидівської громади в Америці. Вони жертвують мільйони за мільйонами на Ізраїль, але вони глухі на патріотичні заклики ізраїльського уряду, щоби жиди з усіх країн переїздили до Ізраїля. Шамір логічно арґументував президентові Реґенові і державному секретареві Шулцові, що коли „Америка хоче, щоб Ізраїль був сильний, то не повинна шкодити Ізраїлеві в його зрості населення еміґрантами з Совєтського Союзу".

Шамір в теорії мав рацію, але в практиці протиставляли його скаргам принцип права людини на свобідний вибір свого місця замешкання, а жиди, еміґруючи з СССР, воліють Америку, ніж Ізраїль. А ті понад 100,000 іміґрантів з СССР які вже тут поселились, мають тепер право старатися за видістання з СССР членів своїх родин на базі принципу злуки родини — і таким чином зростає жидівська громада не в Ізраїлі а в Америці і паралельно зростають і їхні впливи та зростає значення могутнього жидівського „лаббі" в Конґресі.

Ізраїльський прем'єр Шамір не мав у цій справі успіху в Америці і попав у ще більший клопіт, коли вернувся до Єрусалиму. Бо вміжчасі його попередник на становищі прем'єра, тепер міністер закордонних справ Шимон Перез поїхав без порозуміння із Шаміром до Єгипту і там погодився з президентом Госні Мубараком, що для замирення на Близькому Сході повинна відбутися міжнародна конференція. Тут Шамір спротивився, бо він уважає, що не треба міжнародної конференції з участю СССР, а треба безпосереднього порозуміння Ізраїля з його арабськими сусідами та іншими членами Арабської Ліґи. Найбільшою перешкодою є тут питання репрезентації близько трьох мільйонів палестинців. Мубарак вимагає, щоби репрезентував їх Ясір Арафат, бо, мовляв, він найбільше популярний між палестинцями і само його прізвище наче символізує палестинську проблему. Ізраїль рішуче не погоджується, бо в особі Арафата бачить вождя терористичної організації, яка має на совісті десятки і сотні протиізраїльських терористичних актів. У висліді того крутежу — Близький Схід все ще є бочкою пороху, загрозливою для світового миру, ЗСА видають більйони на допомогу Ізраїлеві, а Ізраїль, залежний матеріяльно і політично від Америки своєю політикою максималізму не дозволяє на компромісове замирення.

Володимир Барагура

ВІДЗНАЧІМ СОБОРНО ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

Не зважаючи на існування двох наших найбільших Церков — Католицької й Православної та менших протестантських згромаджень різних деномінацій, відзначення Тисячоліття Хрищення України в дніпровських водах володарем Київської Руси великим князем Володимиром мусить відбутися в атмосфері справжнього екуменізму, християнської любови, релігійно-церковної та віровизнаневої терпимости й національно-державницької соборности, бо прийняття християнства дало початок нашому організованому життю у всіх його різновидах, — державно-політичному, дипломатичному, мілітарному, культурно-освітньому, мистецькому, економічному.

Поєднання двох наших Церков — Католицької і Православної в дусі справжнього всецілого екуменізму, це справа далекого прицілу, воно щойно в початковій стадії й розв'язка його за півтора року (до 1988) часово практично неможлива. Все таки ми мусимо за всяку ціну й за всяких обставин гідно відзначити цю унікальну, бо раз на тисячу років, подію. Мусимо духово, чуттєво, ментально й інтелектуально перенестися в часи княжої України й поставитися до факту хрищення нашого народу з точки зору тодішніх часів і тодішнього християнства, введеного князем Володимиром Великим і прийнятим нашими предками.

У хвилину відзначення Тисячоліття мусимо залишити на боці наш сьогоднішній церковний поділ і розуміння католицизму та православ'я, бо тоді ці проблеми в такому виді не існували. Існувала одна Христова Церква з одним стадом і з одним Пастирем, Добрим Пастирем, який не залишав своєї овечої отари на поталу вовків. На цю вікопомну хвилину мусимо забути про Унію, про спори навколо цієї події, про релігійну полеміку, про ворожнечу між православними й уніятами під час козацьких воєн, про трагізм смерти св. Йосафата, а глянути на ювілей Хрищення з точки зору Володимирового часу. Не було тоді поділу на „Святу Православну Церкву" й на „Святу Католицьку Церкву", як це, нехтуючи історичною правдою, писали в своїх різдвяних посланнях наші ієрархи.

Це не буде нам важко зробити, бо в питанні релігійно-церковного наближення ми на добрій дорозі і постійно, хоч поволі, наближаємося до позитивної розв'язки цього заплутаного нашаруванням віків питання. Може навіть не помічаємо цього.

Ми інколи надто критичні і не бачимо власних позитивів, а наше почуття неповноцінности каже нам батожити себе там, де треба висловити признання. В порівнянні з іншими народами в нас релігійні чвари не тривали довго, не мали надто гострих форм, наприклад релігійних воєн як це було в Західній Европі, чи й трапляється тепер між ірляндцями — католиками й протестантами. Наприклад в нашому народі ці конфлікти швидко улягалися, обидві Церкви зберігають толерантність і йдуть по лінії взаємного зрозуміння, наближення, а то й поєднання, як це проявилося в наших часах в обороні Митрополита Шептицького православних на Холмщині перед переслідуванням польським католицьким урядом, і в усіх секторах нашого національно-громадського життя в тому й особистих, товариських та родинних взаєминах (мішані подружжя). Толеранція і наближення помітні теж серед духівництва обох Церков у формі спільних церковних відправ, молебнів, посвячень, панахид. Ця тенденція, нахил і спрямування релігійно-церковного наближення маркантна зокрема поміж мирянами, зате більш обережна і стримана поміж духівництвом, зокрема вищою ієрархією, головно щодо спірних теологічно-догматичних питань.

Але в велику дату 1988 року забудьмо про це, що нас роз'єднує, що ще недороблене в ділянці екуменізму, а спільно в християнській братній любові, державницько-національній єдності в ім'я соборницької ідеї відсвяткуймо, як єдине Христове стадо, цей Ювілей, якому немає рівного й швидко не буде, щоб потім ми не побивалися й не бідкалися, що прогайнували повторну нагоду, як це було в 1917-22 роках з боротьбою за нашу незалежність.

Після відсвяткування цієї історичної події, якою є Тисячоліття Хрищення України, пожемо повернутися назад до проблем, що нас тривожать і домагаються настирливо позитивної розв'язки, яка повинна відбуватися в атмосфері гідній великого діла. Цього вимагає наша релігійно-церковна й національно-державницька рація.

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА ЗСА ЗА 1986 РІК І ПЕРЕДБАЧЕННЯ НА 1987 РІК

III.

Пресове агентство ТАСС подало, що СССР в грудні запросив поверх 100 представників закордонних підприємств з восьми держав до 49 відсоткових вільних торговельних інвестицій у підприємствах Совєтського Союзу, починаючи зі січнем 1987 року. 15-го грудня президент Р. Реґен іменував спеціяльну комісію для перевірки стану економії і контролі цін. Уряд плянує збудувати 100 мільйонів кондоміній для емеритів, в ціні від 85 до 150,000 дол. за мешкання. У грудні департамент рільництва створив спеціяльний відділ для малих фарм з метою допомоги в збуті продуктів і тим самим — фінансової. 24-го грудня Президент скликав представників малих бизнесів, назначив представника від Уряду і приобіцяв менші податки і субсидії, які сотий Конґрес напевно затвердить. Департамент транспорту повідомив про 350,000 зажалень за останній рік на летунські лінії через великі спізнення і відкликання польотів. В останні дні грудня подорожувало поверх 25 мільйонів горожан (один мільйон денно). Заходить негайна проблема збільшення летовищ, летів і персоналу. Амерікен хемікел банк у Ню Йорку (третій, щодо величини у ЗСА) з 56 більйонів дол. активів купує Тексас комерційний банк за 1.2 більйона дол. Злука двох банків буде однією з найбільших в історії американських банків. Ай-Бі-Ем найбільша компюторська фірма, доходи якої за останній рік зменшилися на 27 відс. з новим роком випустила шість нових моделів компюторів великої сили. Найбільший з них в ціні 11.5 мільйона дол. має на 60 відс. більше сили за попередній модель. В 1986 році продано 8.5 мільйона золотих і срібних монет зі знаменем орла і Статуї Свободи з нагоди 200-річчя Конституції, на які зужито 2 мільйони унцій шляхетних металів.

У загальному минулий рік економічно і бизнесово був добрим: більшість підприємств виказали зиск від 15 до 250 відс., деякі втрати від 10 до 85 відс. головно в нафтовій і сталевій індустрії (єдиний „Бетлегем Стіл" виказав 44 мільйони зиску.) Економічні прогнози на 1987 рік назагал — добрі. Більшість економістів предсказує, що валова продукція буде далі зростати, спершу повільно 2 відс. на кінець року до трьох відс. Урядові чинники предсказують, що валова продукція зросте до 3.2 відсотка, державний дефіцит поправиться, а торговельний дефіцитовий баланс зменшиться на 40 більйонів долярів. Деякі економісти твердять, що економічний ріст можуть сповільнити відсталі країни Південної Америки, Африки і Азії через великі заборгування, а закордонні продуценти господарчо розвинених країн знижать ціни, зменшать зиски, щоб якнайбільше експортувати. Не виключене, що Уряд знову знизить „дискантову" стопу. Інфляція далі під контролею, може зрости до 4 відс. Безробіття в січні без змін — 6.7 відс., найбільше в Тексас — 9.6 відс., найменше в Ню Джерзі — 3.6 відс (в Канаді — 9.7 відс.) Рекордовий зріст нових місць праці — 448 тисяч, переважно обслуга. На кінець січня працювало 112.76 мільйона, безробітних 8 мільйонів. Консумційні ціни зросли до 2.5 відс., продукційні ціни зросли до — 0.6 відс. через оливу, бензину. Сильно зросли фабричні замовлення 0.8 відс., що збільшить затруднення, (деякі фабрики вже працюють більше годин і суботи), продукція зросла до 5.4 відс., що збільшить експорт, індустрійна продукція зросла до 0.4 відс. (головно на оборону і конструкцію. Дрібна продаж зменшилася на 5.8 відс. Мануфактурна продукція зросте до 4 відс., що збільшить зиск підприємств, посилить економіку. Ціни на харчі впали на 1.8 відс. Ціни на нафтові продукти сильно зростуть в другій половині року — члени ОПЕК-у скликають на червень конференцію. Будова й продаж домів будуть далі зростати через низькі мортґеджові відсотки. В автомобільній індустрії — сповільнення, в січні продаж авт впала на 22.4 відс. Через слабі торги автові компанії знизили ціни на всі моделі від 500 до 1,200 дол. та збільшили ґарантію до шести років. Автова індустрія є підставою американської економії, бо зв'язує сім інших секторів економіки. В сільсько-господарському секторі є далі спад цін, але до кінця року експорт збільшиться і фармерські доходи зростуть. Департамент рільництва дасть фармерам спеціяльні бонуси-субсидії і весною скликує міжнародну конференцію в справі підвишки цін на фармерські продукти. В сталевій індустрії по закінченні ЮС Стіл страйку є далі сповільнення, деяким компаніям грозить банкрутство. Біржа далі звишкує. Протягом січня зросла на 225 пунктів (більше як за цілий минулий рік), на 24 торгових днів лише чотири рази впала; сімденний ріст і рекордовий та нервовий, протягом однієї години спад 116 пунктів. Біржа може ще дещо звишкувати, а відтак впаде через незакінчену аферу Боски та нову (12-го лютого) біржеву аферу трьох біржевих брокерів), які фальшивими інформаціями і нелеґальними торгами зробили мульти-мільйонові зиски. Переслухання продовжуються і потривають довший час, бо біля 600 представників підприємств і банків домагаються мільйонових відшкодувань. Біржеві експерти твердять, що до кінця року біржа зросте до 2,500 пунктів. Тверда економічна політика, низький доляр, добрі економічні показники та великі запаси вільної готів-

(Закінчення на стор. 8)

З України про Україну

ПОДАРОВАНА РАДІСТЬ

В одній із заль Спілки художників України в Києві відкрито персональну виставку творів відомого графіка Миколи Шелеста, котра знайомить киян і численних гостей міста з творчим досягненням художника за останні роки. Чимало графічних аркушів, представлених автором, навіяно подорожами по містах і селах України. Почуті ним пісні, побачені народні свята надовго вкарбувалися у пам'яті і згодом вилились у твори, такі як „Їхав козак за Дунай", „Весілля", „Стелися, барвінку", „Дівочий вечір", перед якими надовго зупиняються цінителі прекрасного. Увагу глядачів привертає і гравюра „Грай, сопілко, грай", створена під враженням від поїздки на Закарпаття. Особливу зацікавленість викликають твори, присвячені Києву.

ТАЄМНИЦІ ГАЛИЧА

У стародавньому місті Галичі трапилася випадкова знахідка давньоруського меча із золотим клеймом на місці літописного Судиславового двору. Цікаві результати одержала археологічна експедиція. Визначено приблизно час забудови першої оборонної лінії Галича. Її можна датувати другою половиною XII століття. Паралельно з оборонним валом проходила вулиця з житлово-господарськими будівлями. Льокалізовано фундамент частково відкритої наприкінці минулого століття Благовіщенської церкви, археологи натрапили на дерев'яні конструкції її попередниці.

Розкопано підлогу, викладену з різнокольорових полив'яних плиток. Своїм орнаментом вона подібна до гуцульської вишивки. Під час польових робіт на галицькому Підгородді (нині село Крилос), місцеві жителі звернули увагу на виорані з ґрунту плити і тесані бльоки з вапняку. Яким же було здивування дослідників, коли на півметровій глибині з'явилися обриси акуратно викладеної підлоги з кам'яних бльоків. Потім на археологів чекала ще одна несподіванка: три лінії полив'яних плиток із геральдичними знаками „галиць".

В середині траншеї було знайдено ще й поховання у саркофазі, але воно виявилося пограбованим. Хоча нововідкрита пам'ятка галицької архітектури поставила десятки запитань і ще залишились нерозкритими багато її таємниць, сьогодні вже ясно одне: храм за величиною був другим у стародавньому Галичі. Слава Галича, нищена різними окупантами, чекає свого всебічного дослідження.

МУЗЕЙ У БАТЬКІВСЬКОМУ БУДИНКУ

Афіші і театральні програми, які розповідають про тріюмфальні виступи уславленої української співачки Соломії Крушельницької (1872-1952) на сценах знаменитих театрів Італії „Ля Скаля", „Театро Сочале", „Костанца", поповнили експозицію меморіяльного музею, який відкрився після реконструкції на батьківщині актриси — в мальовничому селі Біла, поблизу Тернополя. Тут, у батьківському будинку, який зберігся до наших днів, пройшло дитинство і юність видатної співачки.

ГІСТЬ З КИТАЮ

Визначний китайський письменник, старший науковий співробітник Інституту зарубіжної літератури Академії суспільних наук Китайської Народної Республіки професор Ґе Баоцюань уже понад 50 років плідно працює в ділянці досліджень і перекладу української літератури. Завдяки йому китайські читачі ознайомилися з поетичною творчістю Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки, П. Тичини та багатьох інших українських поетів, з оповіданнями М. Черемшини, В. Стефаника. До цього слід долучити ряд досліджень і статтей про життя і творчість клясиків української літератури. Перебуваючи на запрошення Спілки письменників СССР у Москві, гість з Китаю разом з дружиною і сином відвідав Київ, щоб глибше ознайомитися з літературним, культурним життям республіки, встановити особисті творчі контакти з українськими письменниками.

НА СЦЕНІ — „ЕНЕЇДА"

На сцені Київського академічного українського драматичного театру ім. Івана Франка глядачі познайомилися ще з однією інтерпретацією безсмертного твору зачинателя української літератури Івана Котляревського „Енеїда". У цьому спектаклі усе незвичайне і все таке впізнаване. Жанр визначено як бурлеск-оперу. Музика займає у виставі рівноцінне із змістом місце. Музика С. Бедусенка написана не лише з урахуванням фолкльорних традицій, а й сучасної ритмічної основи. Важлива складова частина спектаклю — художнє оформлення. „Енеїда" у франківців — це буйноцвіття кольорів, реалій земного й „олімпійського" життя. Вистава захоплює своєю динамікою, цікавим видовищем, насиченим танцями, музикою. Сценічна доля спектаклю лише починається. Інсценізацію відомого твору клясика української літератури зробили режисер-постановник С. Данченко і поет І. Драч, який кілька років тому „щиро покаявся" і перебуває „в ласках".

Володимир Я-ів

НЕОПРАВДАНЕ ОБВИНУВАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ЖИДІВСЬКИМИ ПОЛІТИКАМИ

Могло б здаватися, що члени законодатної палати ізраїльської демократичної держави — це провідні репрезентанти жидівського народу, які виконують першого значення завдання, що повинно йти в користь їхньої молодої демократичної держави. Однак, треба сказати, що деякі члени законодатної палати (кнессету) не вив'язуються із повіреного їм завдання. Вони не відзначаються цією політичною виробленістю, яка є конче потрібна в розв'язуванні проблем на різних відтинках суспільно-громадського, економічного і політичного життя країни.

Для ствердження правдивости вищенаведеного твердження може послужити лист заступника речника кнессету Дова Бен-Меіра, що появився у щоденнику „Свобода" 30 грудня минулого року. Цей історичний лист жидівського парляментариста, написаний у відповідь на лист голови організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні, в якому голова „АОЛПУ" просить членів уряду Ізраїля і членів кнессету про справедливий суд над Іваном Дем'янюком,є документом, що говорить про погляди високопоставленої людини на державному пості на справи, що стосуються жидівсько-українських взаємовідносин.

Автор листа Дов Бен Меір висловлює неґативне наставлення не тільки до поодиноких українців, але до всього українського народу. Він каже, що „жиди мають довгий розрахунок з українським народом..., ще від (часів) Богдана Хмельницького", не подаючи фактів, які б стверджували правдивість твердження. Також він каже, що „тепер...можна вказати на центри антисемітизму в СССР, більшість з яких концентрується в Україні". Таке твердження не підтримане фактами, а тільки фальшивими даними є тільки наклепом на український нарід.

Автор листа каже таке: „Вам і Вашим приятелям я суґерую, щоб Ви ходили до церкви не тільки у неділю, але кожного дня в тижні, і щоб Ви стояли там навколішках, поки коліна кривавитимуться, і прохали вибачення за те, що Ваш народ зробив нашому". Така некультурна арогантна і безвідповідальна відповідь жидівського парляментариста може принести у своїх наслідках не тільки погіршення стосунків українсько-жидівських, але може причинитися до поширення антисемітизму не лиш серед українців у діяспорі, але теж між народами Середньо-Східної Европи. Треба ствердити, що цей лист, як історичної вартости документ, підтверджує неознайомленність автора з історичними фактами, що мали місце в цій частині Европи.

На мою думку, було б корисно авторові листа познайомитисє із деякими матеріялами, що стверджують протилежні погляди на справи, які відносяться до стосунків жидівсько-українських. На жаль треба ствердити, що Дов Бен-Меір не ознайомлений з тими матеріялами, які говорять об'єктивно про стосунки цих двох народів в часі большевицької і нацистської окупації українських земель, натомість він напевно ознайомлений з тими матеріялами, які звинувачують український народ у коляборації з нацистською Німеччиною під час Другої світової війни.

Без сумніву можна сказати, що така книжка як „Спокійні сусіди" Аллена Раєна, що її видано в 1984 році, яка своїм змістом знеславлює український нарід, пригадує нам мимохіть ті часи, коли члени жидівського народу ділами доказували своє неґативне наставлення до українського народу, на землі якого вони жили і розвивались довгими віками. Також в книжці „Американська свастика", що її видано в 1985 році звинувачується український нарід у коляборації з Націонал Соціялістичною Німеччиною. Автор цього наклепу на український нарід Чарлз Гіґен, який не покликується на жерельні матеріяли, які могли б послужити авторові в його об'єктивній оцінці фактів, але користав з допомоги Центру студій про голокост Сімона Візенталя. У висліді — це принесло неґативні наслідки тому, що факти подані центром студій про голокост С. Візенталя були неправдиві і наклепницькі на український нарід, і як такі не можуть бути доказовим матеріялом в обвинуваченні українського народу.

Великий вплив на погляди в справі жидівсько-українських взаємовідносин має студійний центр голокосту С. Візенталя, який звинувачує еміґрантів зі Східньої Европи в коляборації з нацистами, в тому в першу чергу українців. Цей дослідний центр жидівського голокосту увійде до історії української еміґрації, як ворог українського народу, а його погоня за українськими „нацистами" є незрозуміла і неоправдана. Не можна через кількох дійсних чи уявних коляборантів тероризувати і знеславлювати ввесь український нарід. Колективна відповідальність була і є практикована в СССР, а ніколи в західніх демократичних суспільствах, що її хотіли б бачити деякі жидівські політики, включно з парляментаристом Дов Бен-Меіром.

Корисним було б для історії жидівського голокосту, якщо б студійний центр С. Візенталя та історик дослідник жидівського голокосту Ї. Арад заінтересувались коляборантами жидівської національности, які допомагали нацистам нищити своїх рідних братів і сестер. Про цих коляборантів, аґентів ґестапа, — пише Ю. Моджеєвський у своїй статті „Поляци і Жидзі",— яка появилась 13-го квітня 1985 року в тижневику „Ґвязда полярна". Автор статті твердить, що була співпраця деяких жидів з ґестапом, що жид Абрам Ґаневайх створив сітку агентів у Варшаві, які співпрацювали з ґестапом, а прізвища членів цієї сітки є знані, каже Ю. Моджеєвський. Знаний є теж краківський жид Я. Діямонт, який створив сітку агентів ґестапа в південній частині Генерального Губернаторства, а прізвища членів цієї сітки є також відомі пише Ю. Моджевський. Вони своєю юдиною роботою нищили не тільки одновірців, але також тих людей, які хоронили нещасних людей від екстермінації. Нищення українського народу, польського і балтицьких народів окупаційною владою мало місце по всіх містах і селах України, Польщі і інших країнах Східньої Европи. Чи такі факти, свідками яких є ще живі люди, вплинуть на зміну думки тих всіх авторів, які знеславлюють український нарід, польський, литовський і інші народи у своїх листах, статтях і книжках?

Можливість зміни поглядів на справи, які відносяться до стосунків жидівсько-українських може прийти тільки тоді, коли жидівські політики прийдуть до переконання,

(Закінчення на стор. 4-ій)

1000-ліття Християнства України

За всю історію України, ген аж від часів скитів по нинішній день не було величавішої події із поважнішими наслідками для всього розвитку нації в усіх її ділянках, як хрищення України в 988 році. Християни в Україні вже були й раніше. Є документальні записки, що святий апостол Андрій проповідував у чорноморському обширі. У договорі князя Ігоря, що торгував з греками 944 року була згадка про християн. Князь Ігор одружився з Ольгою, яка прийняла християнство. Найстарший син Ольги, яку Церква визнала святою, Святослав, був поганцем, але сини Святослава Ярополк і Олег були вже християнами, а Ярополк одружився також з християнкою. Третій син Святослава, Володимир був спершу поганином, але згодом не тільки сам прийняв християнську віру, а перевівши величавий акт масового хрищення українського люду, зробив Християнство державною релігією Київської Русі.

1987 літ тому прийшов на світ Христос і помер мученицькою смертю на хресті на 33-му році свого життя. Тільки кілька років свого короткого життя присвятив проповідуванню нової науки, але та наука була чимсь таким могутнім, що започаткувала нову епоху в житті цілого людства. І ми сьогодні рахуємо час „перед народженням Христа" і „після народження". Перші християни пережили страхітливі переслідування за кровожадних римських імператорів-поган Нерона і Калігули. Християнська Церква пережила різні кризи. І в Україні вона не збереглась одностайною. І сьогодні маємо три Українські Церкви: Православну, з більшістю вірних в Україні, Католицьку й Євангельську, але всі вони Українські Церкви і всі вони три мають дві найголовніші спільності: віру в Христа-Спасителя і український патріотизм.

І саме ці дві прикмети, спільні всім українцям, без різниці обласного походження, віро-визнання і політичних поглядів, диктують ставитися до акту хрищення України, як до події, яку треба в її 1000-ліття відсвяткувати і відзначити якнайвеличавіше. Ніхто інший не здає собі справи так виразно із значення акту хрищення України, як Москва. Комуністичний режим в СССР, який проголосив релігію „опіюмом для народу" та який проповідує атеїзм, краде Україні цілий княжий період і приготовляється до крадежі акту хрищення Русі-України. Між пропагандивними доказами, що Київ був „матір'ю русских городов" і що це була Росія, а не Україна, яка прийняла християнство у 988 році, видано — між іншими виданнями — „Слово о полку Ігоревім", в оригінальному тексті і російському перекладі, накладом півмільйона примірників, і князь Ігор є там на титуловій сторінці „русским" князем. За царату не проповідувано атеїзму, але ставлення до Церкви не багато різнилося від ставлення большевицького.

Москва, біла, чи червона не визнавала для України права до власної, від нікого незалежної Церкви.

За Козаччини передову ролю Церква грала у розвитку культури. Коли впала Козацька держава, Катерина II перевела розгром Церкви однаково Української Православної, як і Католицької. У XVIII ст. Православну Церкву, яка 700 років належала до Царгородського Патріярха, підступно і насильно підпорядковано Московській Патріярхії.

Точнісько те саме повторилось за переємників царської влади, російських большевиків. Розгромлено Українську Православну Автокефальну Церкву, встановлену законом УНР з 1-го січня 1919 року (автором того славетного закону був міністер віровизнання Олександер Лотоцький) і розгромлено Українську Католицьку Церкву фізичним винищенням всіх Владик та переведенням ганебного „собору", 8-го березня 1946 р., на якому „скасовано" Берестейську Унію. Безпощадним переслідуванням піддається в УССР українських баптистів.

Кремлівські володарі приготовляють величаве святкування „хрищення Росії" у 988 році, хоча термін „Росія" появився вперше після полтавського бою у 1709 році, коли Петро І назвав себе „царем всея Россії". Москви взагалі не було ще у 988 році.

Коли до найперших обов'язків української вільної громади в діяспорі належить ширення правди про Україну і оборона доброго українського імени, то тепер на найпершому місці наших обов'язків мусить стояти справа якнайбільш урочистого, якнайвеличавішого і якнайголоснішого відзначення 1000-ліття хрищення України. Ієрархи всіх трьох наших Церков зрозуміли вагу цієї святої справи і погодилися спільно відзначити ті славетні роковини.

Перед Крайовим Громадським Комітетом стоїть перевести ті святкування на терені Америки по всіх осередках скупчення українських людей з центральним відсвяткуванням у Вашингтоні.

Знаємо, що окремо приготовляється до відзначення 1000-ліття хрищення України український науковий світ. Українська Церква може похвалитися великим гуртом поважних учених, які досліджували і далі досліджують перерізні аспекти історії Церкви. Є у цій ділянці авторитетні твори. В Енциклопедії Українознавства наведено кількадесять прізвищ вченихзнавців історії Української Церкви, — і той список все ще неповний. Обов'язком наших учених дати гідну відповідь московським неправдам про християнізм України. Нашим загальним обов'язком є разом, об'єднаними силами звернути увагу світа на той новий патьомкінський обман, що його режисирує Москва, щоби приписати собі початок того християнізму, що його вона оплюгавлювала й оплюгавлює.

Ця сторінка має за завдання звернути увагу всім українським людям — Читачам нашої газети і не Читачам, що залишилося вже дуже мало часу щоби виконати нашу місію, яку виконати мусимо, щоби не посоромитись перед нашими нащадками, перед майбутніми дослідниками української діяспори.

Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні просить присилати інформації про доповнення комітетів і комісій, як теж про новостворені комітети по громадах.

Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні

National Committee to Commemorate Millennium of Christianity in Ukraine

63 FOURTH AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10003
(212) 254-5130

ЗВЕРНЕННЯ

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Вже тільки рік часу ділить нас від 1988-го року, коли український нарід, розкинений по багатьох країнах земної кулі, відзначатиме Тисячоліття Християнства в Україні, що є рівночасно відзначенням тисячолітньої християнської культури.

Для нас українців відзначення такого величного ювілею є одним з найважливіших завдань.

За почином, благословенням і активною участю найвищих ієрархів наших Церков, Блаженнішого Владики Мстислава, Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі і Високопреосвященнішого Владики Стефана, Митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА, засновано в березні 1985 р. цей наш Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні. Його завданням є заплянувати, підготовити і перевести на американському континенті ці винятковї святкування. Комітет складається з Президії Ділового Комітету, Секретаріяту та шістьох Комісій. Президія, Діловий Комітет і Комісії вже відбули багато засідань і намітили рамовий плян відзначування такої великої річниці.

За ініціятивою нашого Крайового Комітету вже існують у багатьох скупченнях українців місцеві Комітети, яких завданням є перевести у 1987 і 1988 роках святкування у всіх українських громадах.

Кульмінацією цих льокальних святкувань буде величаве всенаціональне відзначення у столиці Америки, Вашингтоні, яке буде складатися з різних імпрез і повинно стягнути туди велике число учасників, а в першу чергу нашу молодь. Для переведення запланованої праці наш Крайовий Комітет намітив бюджет, який, хоч ще не зовсім детально опрацьований, передбачає видатки на загальну суму 370,000 дол.

Святкування 1000-річчя, це сповнення нашого обов'язку перед українським народом, якому московський окупант забороняє виявляти його національні та релігійні почуття і який намагається відібрати нашу історію і наше 1000-ліття Київської Русі.

Святкування 1000-річчя — це найкраща нагода, яку мусимо якнайширше використати для інформування американського суспільства про ці винятковї святкування, як і про нашу історію, культуру і наші стремління до волі і незалежности.

Кожна акція вимагає фінансових засобів. Тому звертаємося до Вас цим листом з гарячим проханням — підтримати Вашою щедрою пожертвою працю нашого Крайового Комітету, так у цьому році, як і на черговий рік. Деякі акції вже є намічені на чергові місяці, але без відповідних фондів не буде можливости їх перевести.

Чеки просимо виставляти на: Ukrainian Millennium Committee і висилати на адресу: Ukrainian Millennium Committee c/o UNA, 30 Montgomery St., Jersey City, N. J. 07303.

Щиро дякуємо за Вашу підтримку і за пожертву.

За Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні:

Д-р **Юрій Старосольський**, голова Президії
д-р **Ігор Кошман**, заст. голови Президії
Едвард Попіль — касир,
д-р **Юрій Солтис**, голова Ділового Комітету,
інж. **Вячеслав Вишневський**, заст. голови Ділового Комітету
Уляна Дячук, голова Фінансової комісії

Учасники нарад Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні та члени Громадського Комітету Філядельфії під час спільних нарад в суботу 7-го лютого 1987 р.

СКЛАД КРАЙОВОГО КОМІТЕТУ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

ПОЧЕСНА ПРЕЗИДІЯ

Митрополит Української Православної Церкви — Блаженніший Митрополит Мстислав
Митрополит Української Католицької Церкви — Високопреосвященніший Митрополит Стефан Сулик
Президент Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці — Пастор Володимир Багрій.

ПРЕЗИДІЯ

Президент — д-р Юрій Старосольський
Заступник Президента — д-р Ігор Кошман
Високопреосвященніший Владика Константин, Архиєпископ УПЦ
Високопреосвященніший Владика Василь Лостен, Єпископ УКЦ, Стемфорд, Коннектикат
Високопреосвященніший Владика Іннокентій Лотоцький, Єпископ УКЦ Чикаго, Іллиной
Високопреосвященніший Владика Роберт М. Москаль, Єпископ УКЦ, Парма, Огайо
Високопреосвященніший Владика Антоній, Єпископ УПЦ

Епархія — Чикаго — о. митрат Маріян Бутринський
Митрополія — Філядельфія — о. шамбелян Мартин Канаван
Сестри св. Василя Великого — Сестра Ольга
Українська Православна Ліга — Володимира Кузьмич
Союз Католицьких Українських Церковних Братств — д-р Василь Маркусь
Українське Патріярхальне Товариство в ЗСА — інж. Богдан Ясінський
Католицьке Академічне Об'єднання „Обнова" — д-р Стефанія Бережницька
Український Конгресовий Комітет Америки — інж. Микола Семанишин
Українська Американська Координаційна Рада — д-р Богдан Шебунчак
Український Народний Союз — д-р Іван Флис
Український Братський Союз — Іван Олексин
Союз Українців Католиків в Америці „Провидіння" — Високопреп. о. Мартин Коновал
Злучений Український Американський Допомоговий Комітет — д-р Олександер Білик
Централя Українських Кредитових Кооператив Америки — адв. Роман Гуглевич
Українська Народна Поміч — ред. Володимир Мазур
Союз Українок Америки — мгр Іванна Рожанковська
Золотий Хрест — Володимира Кавка
Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України — Люба Сілецька
Наукове Товариство ім. Шевченка — д-р Ярослав Падох
Дослідна Фундація ім. О. Ольжича — інж. Михайло Герець
Українське Історичне Товариство — д-р Олександер Домбровський
Асоціяція Діячів Української Культури — Ярослав Куліш
Карпатський Дослідний Центр ім. Ю. Ревая — д-р Василь Вереш
Українська Вільна Академія Наук — д-р Ярослав Білинський
Товариство Українських Бібліотекарів Америки — д-р Дмитро Штогрин
Фундація Українського Вільного Університету — д-р Петро Гой
Видавництво „Пролог" — Роман Купчинський
Централя Шкіл Українознавства — д-р Євген Федоренко
Український Документальний Дослідний Центр при Українським Інституті — д-р Тарас Гунчак
Український Освітньо-Культурний Центр, Філядельфія — д-р Олександер Черник
Організація Державного Відродження України — д-р Петро Стерчо
Організація Оборони Чотирьох Свобід України — мгр Евген Гановський
Об'єднання Українців Революційно-Демократичних Переконань — інж. Юрій Іхтіярів
Український Визвольний Фонд — інж. Омелян Суховерський
Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України — мгр Роман Ільницький
Український Демократичний Рух — д-р Олег Волянський
Демократичне Об'єднання Бувших Репресованих Українців з-під совєтів — В. Несенюк
Прихильники Української Національної Ради — д-р Маруся Бек
Об'єднання Колишніх Вояків Української Повстанської Армії — Іван Дмитрик
Товариство Бувших Вояків УПА, Філядельфія — Михайло Бережницький
Українське Гетьманське Товариство — Ярослав Савка
ПЛАСТ Організація Української Молоді — Евстахія Гойдиш
Спілка Української Молоді Америки — д-р Аскольд Лозинський
Об'єднання Демократичної Української Молоді — мгр Андрій Шевченко
Союз Українських Студентських Товариств Америки — Андрій Футей
Молоді Українські Націоналісти — Олег Гуцул
Об'єднання Українських Академічних Товариств Національного Солідаризму „Зарево" — д-р Мирослав Кий
† Об'єднання бувших Вояків Українців в Америці — Іван Данківський
Братство Колишніх Вояків І-ої Дивізії УНА — О. Глинський
Братство Бувших Вояків 2-ої Дивізії УНА — Володимир Гладич
Братство „Броди-Лев" — інж. Роман Гаєцький
Союз Ветеранів Українського Резистансу — інж. Дмитро Фурманець
Братство Карпатських Січовиків — д-р Василь Вереш
Українські Американські Ветерани — мгр Атанас Кобрин
Союз Українських Журналістів Америки — ред. Ольга Кузьмович
Товариство Українських Інженерів Америки — інж. Іван Заяць
Асоціяція Українських Американських Адвокатів — д-р Михайло Вариш
Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів — д-р Роман Барановський
Українсько-Американське Товариство Лікарів — д-р Степан Ворох
Українська Американська Асоціяція Університетських Професорів — д-р Михайло Пап
Комітет 1000-ліття Гарвардський Проєкт — Богдан Робак
Округа Українського Народного Союзу, Філядельфія — Петро Тарнавський
Комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні — Галина Козак
Американці в Обороні Людських Прав в Україні — Божена Ольшанівська
Фундація Волі — Богдан Качор
„Свята Софія", Релігійне Товариство Українців Католиків в ЗСА — Ірена Костик
Український Музей, Ню Йорк — д-р Богдан Цимбалістий
Український Національний Музей, Чикаго — д-р Мирослав Сімович
Український Музей Америки, Ню Йорк — Володимир Назаревич
Школа Кобзарського Мистецтва — Микола Д. Чорний
Товариство Українських Бандуристів — д-р Віктор Кистатий
Видавництво „Смолоскип" — Осип Зінкевич
Фундація Української Спадщини — Евген Волошин
Український Спортовий Осередок „Тризуб" Філядельфія — Петро Тарнавський
Український Музей і Архів в Дітройті — Роман Дацко
Капеля Бандуристів ім. Шевченка, Дітройт — Петро Гончаренко

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

ЧЛЕН ПРЕЗИДІЇ (з уряду) — д-р Юрій Старосольський
ГОЛОВА — д-р Юрій Солтис
ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ — інж. Вячеслав Вишневський
СЕКРЕТАРІ — д-р Василь Калинович, о. Андрій Партикевич; Корнель Василик; інж. Юрій Базилевський, інж. Олексій Шевченко.
СКАРБНИК — Едвард Попіль
ЧЛЕНИ — д-р Богдан Гнатюк, ред. Ігор Длябога, інж. Евген Івашків; д-р Юрій Криволап, Василь Пастушок, інж. Степан Процик, Евген Стахів.
ГОЛОВИ КОМІСІЙ — д-р Богдан Футей — Організаційна Комісія; Андрій Білик — Комісія Публічних Зв'язків; ред. Зенон Снилик — Пресова Комісія; інж. Юрій Повстенко — Мистецько-Імпрезова Комісія; Надя Комарницька-МекКоннел — Комісія Зв'язків з Урядом; Уляна Дячук — Фінансова Комісія; адв. Роман Гуглевич — Контрольна Комісія.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КОМІСІЯ

ГОЛОВА — д-р Богдан Футей, члени: о. Іван Наконечний, Юлія Лаврик, Осип Рожка, Іван Дмитрик; д-р Микола Ценко, Петро Тарнавський, Раїса Куделя; Ярослав Куляс; д-р Юрій Кульчицький; Христина Навроцька, Андрій Ластовецький, Іван Павленко, д-р Іван Гвозда, Мирон Баранецький, Дмитро Ткачук, Люба Сілецька, Ярослав Дужий, Андрій Футей, д-р Іван Головінський, сестра Миронія, Григорій В. Макар, Уляна Мазуркевич, Михайло Нич, пастор Василь Багрій, Олег Гуцул, Іван Скочиляс, д-р Гейл Е. Волощак, Христина Сеник, Василь Хилько, Сидір Новаківський, Іван Скіра, Микола Турецький, Евген Волошин.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КОМІСІЯ

ЧЛЕНИ — Микола Бачара, Володимир Процик, Юрій Іхтіяров, Марійка Дупляк, Дмитро Фурманець, Микола Семанишин.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ

ГОЛОВА — Уляна Дячук; члени: Стефанія Вовчок, Евген Гановський, Едвард Попіль, Роман Данилюк, Петро Войтович, Всеволод Саленко.

КОМІСІЯ ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ

ГОЛОВА — Андрій Білик; члени: Валентина Макогон, Михайло Комічак, Юрій Ганишевський, Олег Павлюк, о. Петро Галадза, Теодор Костюк.

ПРЕСОВА КОМІСІЯ

ГОЛОВА — Зенон Снилик; члени: о. Роналд Попівчак, Рома Гадзевич, Іван Скочиляс, Богдан Катамай, Уляна Старосольська, Ольга Лісківська, Леонід Полтава, Андрій Іванів, Іван Хамуляк, Іван Коровицький, Дмитро Корбутяк, Михайло Смик, Іван Кедрин-Рудницький, Роман Купчинський, д-р Роман Борковський, Василь Нагірняк, Галина Царинник, д-р Ярослав Падох.

МИСТЕЦЬКО-ІМПРЕЗОВА КОМІСІЯ

ГОЛОВА — Юрій Повстенко; члени: Лідія Крушельницька, Ольга Гаєцька, д-р Юліянна Осінчук, д-р Василь Трухлий, Марія Шуст, Олесь Ломацький, Марія Кучій, Лариса Чопівська, Лідія Чопівська, Юрій Савчич, Мирослав Григоріїв, Петро Одарченко, Клавдія Корбутяк, Вікторія Варварів.

КОМІСІЯ ЗВ'ЯЗКІВ З УРЯДОМ

ГОЛОВА — Надя Комарницька-МекКоннел

Список членів цієї Комісії буде опублікований пізніше.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

ГОЛОВА — адв. Роман Гуглевич; члени: Володимир Сохан, Іван Винник, Евген Марків.

Репродукція карточчи-рисунка Юрія Мошинського, Видавництво „Хвилі Дністра" у Клівленді, Огайо.

ЗАКЛИК

ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ ДО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАД В ЗСА

Перед нами світлий Ювілей 1000-ліття Християнства України. Український нарід в Україні, поневолений, не має можливости святочно і радісно відзначити цей Ювілей. Нам потрібно докласти всіх старань, організувати всі українські національні, зокрема і релігійні сили, щоби тут, у вільному світі кожна українська громада святочно відзначила цей світлий і небуденний ювілей нашого Християнства.

Щоби це завдання належно і успішно виконати, треба в кожній громаді зорганізувати Ювілейний Комітет, щоби він випрацював програму і устійнив дату таких святкувань у своїй громаді. Багато громад вже мають такі Комітети і вони почали працювати. Приємно нам їх привітати, нехай вони будуть приміром для інших. Знова ті громади, які ще не організували Ювілейних Комітетів, просимо їх якнайшвидше зорганізуватись. Нашим бажанням є, щоби:

1. Кожна українська громада святково відзначила 1000-ліття Християнства в Україні.
2. Комітети приготовили програму і встановили дату таких святкувань у громадах.
3. Комісія просить у своїх програмах брати під увагу: політичний і релігійний момент святкувань; історичні і культурні процеси Київської Руси-України; виготовлення ювілейних таблиць, вмурування їх в церквах, Народних Домах чи інших будинках, ставлення ювілейних пам'ятників, саджения дерев і подібне, щоб залишити пам'ятки наших святкувань тисячоліття.
4. Кожний Комітет повинен призначити зв'язкового для постійного контакту з Організаційною Комісією Краєвого Комітету. Просимо подати його ім'я, адресу і телефон.
5. Організаційна Комісія плянує виготовити календар ювілейних святкувань в ЗСА, і тому просить подати склад Комітету, затверджену програму і дати святкувань у поодиноких громадах.
6. Просимо громадські Комітети співпрацювати з місцевими священиками і з ними підготовляти програму святкувань.
7. Просимо плянувати такі святкування вже в цьому 1987 році, бо у слідуючому 1988 році відбуватимуться святкування у краєвому масштабі, поодиноких епархіях, митрополіях, спільно всіх українців у Вашингтоні, Римі і т. д.
8. За всіми інформаціями, порадами і потрібною літературою просимо звертатися на адресу:

National Committee to Commemorate Millenium of Christianity in Ukraine, 810 - 18-th Str., N. W. 807, Washington, D. C., 20006.

Богдан Футей,
Голова Організаційної Комісії

МІСЦЕВІ І СТЕЙТОВІ ВІДДІЛИ — КОМІТЕТИ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

(ЗА СТЕЙТАМИ І МІСЦЕВОСТЯМИ)

ВСЕГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ — ЧИКАҐО, ІЛЛ.

ГОЛОВА — дир. Роман Мицик; заступники — проф. Мирослав Семчишин, мгр Степан Єкробач; секретарі: Зіновія Бігун, адв. Марта Фаріон-Вислоцька.
Члени — голови комітетів трьох віроісповідань.

ДІТРОЙТСЬКИЙ МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ХРИСТИЯНСТВА

Засновано його 22-го січня ц.р. Він об'єднує членів двох церковних комітетів — комітету Українських Православних Парафій Дітройту і Дітройтського Метрополітального Католицького Комітету Тисячоліття. До комітету запрошено представників інших українських християнських церковних громад міста, як і представників дітройтського Відділу Української Американської Координаційної Ради і Українського Конгресового Комітету Америки, Південносхідного Мишигену.

Головами спільного комітету обрано д-ра Павла Джуля і редактора Михайла Смика, які виконуватимуть обов'язки у ротаційному порядку. Склад комітету буде вкоротці оформлений.

ВСЕГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ ОЛБАНІ, Н.Й. І ОКРУГА

(Місцевості: Олбані, Коговз, Трой, Амстердам, Вотервліт)

ГОЛОВА — Ярослав Кушнір; заступник: Володимир Стадник; секретарі: Наталія Рубич, Юліяна Шепелява; касир: Іван Романишин.
Члени — представники парафій — Ярослав Римар (Амстердам), Володимир Літинський (Вотервліт), Степанія Бачинська (Коговз), Іван Філь (Трой), Дмитро Хорват (Трой).

МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ КОМІТЕТ НЮ ЙОРКУ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

ПОЧЕСНА ПРЕЗИДІЯ: — Преосвящений Василь Лостен, Єпископ УКЦ, Преосвященний Антоній, Єпископ УПЦ в США, Високопреподобний о. Юрілян Катрій, Протоігумен ЧСВВ, Високопреподобні отці настоятелі, парохи і пастори українських церков Ню Йорку й Околиць; президія: — Роман Гуглевич — голова; заступники голови: — Юрій Базилевський, Іванна Рожанковська, Євген Івашків, Іван Винник, Всеволод Саленко; Члени президії: — о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, о. Володимир Базилевський, о. Іван Ткачук, Іван Базарко, Михайло Шпонтак, Микола Турецький; секретарі президії: — Христина Навроцька, Ольга Гаєцька, Розалія Полчій, Любомир Зелик, Василь Калинович; Фінансова Комісія: — Іван Сєрант — голова, Микола Хоманчук, Євген Ґановський, Ярослав Оберишин, Михайло Юзенів, Іван Яремчук, Олена Гентіш, Микола Шпетко, Орест Ґлют; Комісія зовнішних зв'язків та інформацій: — Ярослава Рубель — голова, Ірена Куровицька, Марія Душник, Варка Бачинська, Роман Ґоліят, Юрій Зарицький, Оксана Луцька, Ігор Длябога, Володимир Левенець, Анна Ґелетей-Заброцька, Богдан Фарина, Петро Ґой, Марта Коломиєць, Роня Лозинська; Музейна комісія: — Марія Шуст — голова, Люба Волинець, Ірина Цегельська, Марія Лозинська, Ліна Данчук, Ніна Ільницька, Валентина Кузьмич, Юрій Савицький, Оксана Лобачевська; Марта Данилюк, Ірена Мокрівська; мистецько-імпрезова комісія: — Едвард Камінський — голова, Лідія Крушельницька — голова Театральноі Підкомісії, Ігор Соневицький — голова Музичної Підкомісії, Рома Прийма-Богачевська — голова Балетної Підкомісії, Андрій Добрянський, Юліяна Осінчук, Ляриса Кукрицька-Лисняк, Михайло Лев, Іван Заяць, Микола Чорний, Ігор Раковський, Борис Кекіш, Василь Сосяк; Маніфестаційна Комісія: — Мирослав Шміґель — голова, Михайло Шпонтак, Андрій Лятишевський, Степан Чума, Микола Турецький, Володимир Процик, Богдан Гаргай, Євген Стахів, Андрій Ластовецький, Корнель Василик, Роман Гаєцький, Евстахія Гойдиш, Стефанія Косович, Леся Ґой, Марія Решітник, Атанас Кобрин, Ґері Полчій, Іван Дмитрик, Мирон Заліпський, Ярослав Савка, Ніна Самокіш, Андрій Соколик, Аскольд Лозинський, Юрій Волинець, Іван Вітюк, Михайло Савицький, Ярослав Черник; Контрольна Комісія: — Володимир Рак — голова, Вячеслав Вишневський, Богдан Кекіш, Василь Гусаковський, Роман Данилюк, Володимир Баранецький, Роман Крупка, Володимир Михайлів.

ВСЕГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ — КЕРГОНКСОН, Н.Й.

ГОЛОВА — Володимир Квас; заступники: проф. В. Бакум, мгр М. Рубич; секретарі: Д. Кульчицька, З. Ковальська; касир: М. Василик; референти: організаційні: С. Яц, О. Безкоровайний (заступник); імпрезові: О: Равлюк, С. Мороз; пресові: д-р Р. Барановський, Д. Слободян; вільні члени: М. Цимбал, С. Кондра; Контрольна комісія: — мгр М. Аврамчук, інж. Е. Лукомський, д-р О. Волянський.

ВСЕГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ — РОЧЕСТЕР, Н.Й.

ГОЛОВА — Роман Куціль; 1-ий заст.голови — д-р Іван Кіндрат; 2-ий заст.голови — Петро Лещишин; секретар — Галина Павлічко; фінансовий референт — Іван Крамарчук.
КОМІСІЇ: організаційна — Ярослава Зелез, Леся Телеґа; імпрезово-мистецька — Микола Єйна, Ярослав Матковський, Роман Жгута; пресова: Харитон Довгалюк; маніфестаційна (Вашінгтон) — Василь Білан, Михайло Лесів; Контрольна комісія — Роман Домбчевський, Любомир Білик, Микола Лилак, Осип Джус, Василь Семанюк.

ВСЕГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ — ЙОНКЕРС, Н.Й.

ГОЛОВА — Лев Футала; заступник — Іванна Ганкевич; секретарі: Михайло Бурчак (прот.), Лука Шморгай (корeсп.).
КОМІСІЇ: літургійна — о. Г. Ґалон; наукова — д-р Роман Борковський; імпрезова — д-р Олег Сохан; інформаційна — Богдан Титла; фінансова — Ярослав Моцюк; поїздок — Володимир Козіцький.

КОМІТЕТ СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ

ПОЧЕСНА ПРЕЗИДІЯ: всі парохи та настоятелі церков трьох віток Христової Церкви, діючі на терені Ню Джерзі.

ГОЛОВА Ділового Комітету: — д-р Іван Головінський; містоголови: — Олексій Данчук, Іван Галій, Володимир Багрій, Надія Бігун.
Також всі голови місцевих Комітетів.

Досі засновано комітети у таких місцевостях: Джерзі Сити, голова — о. Роман Мірчук; Байон, голова — Зенон Сірий; Ню Бранзвик — Дмитро Демидюк; кореспонденційний секретар: — Марія Бокало; голови комісій: — фінансова: Ігор Ляшок; організаційна: Раїса Дідов; бенкетова: Квітка Семанишин; зовнішніх зв'язків: Нестор Голинський; програмова: Володимир Стойко; імпрезова: Іванна Кононів; ілюстраційно-технічна: Марія Голіната; пресова: Діяна Курилко; вільні члени: д-р Степан Ворох, Михайло Цяпка, Осип Голинський, Йосип Лисогір, Іван Хамуляк; голова Контрольної комісії: Микола Семанишин.

ВСЕГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ — ТРЕНТОН, Н.ДЖ.

ГОЛОВА — Макар Копаниця; заступники: Іван Стрижаківський, Василь Коцупей, Іван Івахненко, Микола Дерека; секретар: Іван Фата; касир: Михайло Мартиненко; зовнішні зв'язки: д-р Михайло Дзюбас; преса: інж. Любомир Онишкевич, Олександер Татомир, Ярослав Котляр; імпрезова: Ольга Фараонів; вільні члени: Микола Кравчук, Галина Шевчук, Ніна Гайдучок, Софія Лещук, Іван Микитин, д-р Омелян Коцупей, Юрій Мизюк, Софія Шулц.

ВСЕГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ КЛІВЛЕНД — ПАРМА І ОКОЛИЦЯ

ПОЧЕСНА ПРЕЗИДІЯ: Єпископ Роберт Москаль і Отець Протопресвітер Степан Ганкевич та священики всіх віровизнань.
ПРЕЗИДІЯ: голова — д-р Юрій Кульчицький; члени: д-р Микола Грушкевич, д-р Володимир Боднар, Олег Мороз, Євген Палка, Павло Присяжний, Микола Поглід, Степан Зорій, Андрій Черень, Генрик Штайнгаген, Яків Бурсу, Ірена Кашубинська, Татяна Сілецька.

ВСЕГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ — ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

ГОЛОВА — д-р Богдан Гнатюк; заступники: Мирон Баранецький, д-р Петро Клюк; секретарі: Катерина Рудницька, Христина Перфецька; Ділова Президія: інж. Юрій Іхтіярів, д-р Богдан Романенчук, інж. Михайло Нич, д-р Олександер Черник, о. канцлер Мартин Канаван, д-р Олександер Білик, о. Прот. Михайло Борисенко, д-р Рома Навроцька.
Також члени всіх організацій на терені Філядельфії (один член від організації).

ВСЕГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ БАЛТІМОР, МД.

ПОЧЕСНІ голови — о. Юрій Маркевич, парох Української Католицької Церкви св. Михаїла, прот. о. Петро Будний, настоятель Української Православної Церкви св. Михаїла; голова: д-р Андрій Лемішка; заступники голови: д-р Юрій Криволап, Климентій Баб'як; секретарі: інж. Богдан Саламаха, інж. Іван Корж; вільні члени: Богдан Войтович, Володимир Стельмах, проф. Василь Палійчук, проф. Орест Поліщук; фінансова комісія: Євген Снігура, голова, інж. Олександер Ратич, Лев Подоляк; Імпрезова комісія: д-р Дмитро Коструб'як, голова, мгр Лідія Лемішка, Анна Самутин; Культурно-освітня комісія: д-р Ярослав Шав'як, голова, Надія Зінкевич, Рая Зелинська, проф. Лідія Шав'як; Комісія інформації і публікацій: Климентій Баб'як, голова, Андрій Чорний, проф. Петро Войтович; Комісія зовнішніх зв'язків: проф. Гліб Гаюк, голова, мгр Андрій Чорнодольський, Оксана Палійчук, мгр Степан Басараб, Ляриса Саламаха, мгр Роман Хома, Марія Стит; Контрольна комісія: д-р Омелян Церій, голова, Степан Поліщук, проф. Семен Михайлишин.

Д-р Юрій Солтис

ПІДСУМКИ ПРАЦІ ДІЛОВОГО КОМІТЕТУ

Від початку свого існування Діловий Комітет відбув десять засідань. З огляду на це, що члени мешкають в різних стейтах Америки, сходини відбувалися у Філядельфії, Бавнд-Бруку, Ню Йорку, Джерзі Сити та Вашінгтоні.

Діловий Комітет був оформлений 1-го червня 1985 р. На тих сходинах рішено низку справ організаційного характеру. Наприклад, прийнято офіційну назву Комітету, обговорено правильник та затверджено структуру, яка крім членів вибраних на загальних громадських зборах у Філядельфії, включає голів Комісій.

В основному, 1985 р. був присвячений внутрішньо організаційним спаравам. В результаті виготовлено фірмові листи для кореспонденції, рішено відкрити бюро, створити нову Комісію державних зв'язків, яка займалася би популяризацією святкувань 1000-ліття між державними чинниками. Прийнято також плян праці для Комісій, що і було одобрено і затверджено на 1-му Пленарному засіданні. Кінець року рішено присвятити для скликання Комісій для їхнього офіційного оформлення та для дискусій над реальним переведенням праці. На останніх сходинах 7-го грудня постановлено видати Заклик до громадянства про плян праці Комітету та про значення святкувань нашої великої річниці. На прохання Ділового Комітету бібліотека у Бавнд Бруку прийняла на себе обов'язок збирати матеріяли про всю працю звязану з 1000-літтям для евентуального видання пропамятної книги.

В 1986 р. Діловий Комітет зосереджувався над творенням місцевих Комітетів 1000-ліття. Крім пресового заклику з початком року, голова Організаційної Комісії вислав в цій справі коло 600 листів до видатних українських громадян. У висліді постали вже льокальні Комітети у багатьох містах, що їх подано окремо.

У багатьох випадках члени Ділового Комітету та Комісій брали активну участь в організуванні Відділів. Є надія, що ця тенденція буде продовжуватися і що вкоротці кожна громада буде готова до гідного святкування.

Крім повище зґаданих замірів, Діловий Комітет робить заходи видати пропам'ятну медалю і відповідну брошуру, яка буде вислана Відділам. Комітет підготовляється також до кульмінаційних святкувань, що відбудуться у Вашінгтоні в 1988 р. Пригадується Відділам, що їхнім обов'язком є відбути свої імпрези рік передтим і опісля концентруватися над мобілізуванням громади до масової участи в столиці Америки.

Неоправдане...

Закінчення зі ст

що такий напрям їхньої стратегії не приносить позитивних наслідків, які є конечні до виконання заплянованих акцій. Боло б корисно жидівським політичним діячам ознайомитись з деякими книжковими виданнями, в яких автори описують об'єктивно сусідські взаємовідносини цих двох народів. Про такі стосунки жидівсько-українські писав Анджей Хцюк колишній молодший товариш з гімназійних часів, автора цеї статті. Письменник Анджей Хцюк у своїй праці „Візита в Ізраїлі", що її видано в Парижі „Інститутом Літерацкім" в 1972 році обговорює взаємовідносини польсько-жидівські, як теж українсько-жидівські після Першої і під час Другої світових воєн.

Анджей Хлюк описує у своїй книжці зустріч із своїм краяном дентистом д-ром Максом Фраєм у його дентистичному кабінеті в Год-Гашаром. Д-р Макс Фрай оповідає свому дрогобицькому краянові про трагедію жидівського населення під час німецької окупації. В цих розмовах згадувано тих дрогобичан-українців і поляків, які в тому воєнному часі допомагали жидам і рятували їх від певної смерти, рискуючи своїм власним життям. Д-р Макс Фрай у своїй розповіді подає прізвища тих громадян міста Дрогобича, які врятували життя багатьом жидам, включно його братові Оскарові від екстермінації. Оскара Фрая — каже брат Макс, — був врятував Владзьо Василькевич, який переховував його через довший час, щоб Оскар мав час вилікувати рану, яку дістав від кулі ґестапівця, коли він зіскочив з вантажного авта, що везло нещасних людей до Бронницького лісу на знищення.

Доктор М. Фрай теж згадує слюсаря Волошанського, який разом із своїм сином Іськом вирятував від смерти 58 жидів, переховуючи їх через весь час тривання німецької окупації, а Іван Писк, — каже д-р Макс урятував життя 48-ом жидам. За таке благородне діло дочка Івана одержала повну стипендію на студії в університеті в Польщі від жидівського комітету у Вроцлаві. Далі доктор Макс розповідає, як то Степан Звір вирятував від смерти фризієра Маєра Шуберта, який живе тепер в Ізраїлі. Д-р Макс Фрай згадував інших громадян, таких як Романа Кашубу, Івана Вату, і багато членів місцевої громади, які рятували своїх сусідів-жидів від смерти, наражуючи себе на небезпеку з боку окупанта.

Вищеподані факти, що їх подав д-р Макс Фрай говорять самі за себе. Вони стверджують неправдивість обвинувачень українського народу в коляборації із окупаційною владою під час Другої світової війни. Вони стверджують, що український нарід ніс допомогу жидівській спільноті рискуючи своїм власним життям, і вони заперечують твердженню парляментариста Дова Бен-Меїра, що ввесь український народ колективно — відповідає за кривди, що їх доконано на жидівському народові.

Кіоск 1000-ліття Християнства в Україні у Вашінґтоні

З нагоди конвенції крайових релігійних радіопередач у Вашінгтоні у днях 2-4-го лютого 1987 року Український Крайовий Комітет 1000-ліття, з ініціятиви Андрія Білика, директора для публічних зв'язків, зорганізував на тій конвенції окремий український кіоск, який втішався великою фреквенцією членів конвенції і перевів належно доведену добру інформаційно-пропагандивну роботу.

З-посеред кругло 5,000 учасників конвенції біля 1,000 осіб відвідали кіоск, цікавилися його подробицями й переводили розмови з нашими громадянами і громадянками, добровольцями, які звільнилися з праці й обслуговували кіоск, даючи гарні інформації про Українську Христову Церкву в Україні та переслідування, які вона зазнала і далі зазнає. Більшість відвідувачів — це духовники або журналісти, редактори релігійних часописів. Відвідувачам роздавано 6-сторінкову інформаційну брошурку, яка причиналась до усвідомлення кількох тисяч американців, які не знали про історію Українських Церков нічого або знали дуже мало і, здебільша, помилково.

М. Бохно, д-р Г. Єдинак і М. Базюк в кіоску.

Між відвідувачами що би назвати тільки нечисленних був пастор Олекса Гарбузюк, голова баптистського згромадження — президент Асоціяції слов'янських проповідників Александер Леоновіч (білорусин), співробітник американського журналу „Мільйонерський журнал", Марк Твен III (Псевдо), який товаришить відомому проповідникові Біллі Ґреґемові в його подорожах і признався, що не знав про переслідування Українських Церков царською і большевицькою владою, Гердер Г. Лі, голова Біблійного товариства на Тайвані. Був теж представник щоденника „Новоє Русскоє Слово", який признав, що Москва русифікувала Церкву в Україні, та з-посеред українських відвідувачів кіоску був Михайло Комічак, який від довгих літ веде свою радіостанцію у Піттсбурзі.

Успіх того українського кіоску у Вашінгтоні підбадьорив членів Крайового Комітету, які заздалегідь заходяться, щоб центральне відзначення 1000-ліття Хрищення України у Вашінгтоні відбулося якнайбільш величаво і притягло до себе увагу американських державних і політичних кіл та широкого американського суспільства.

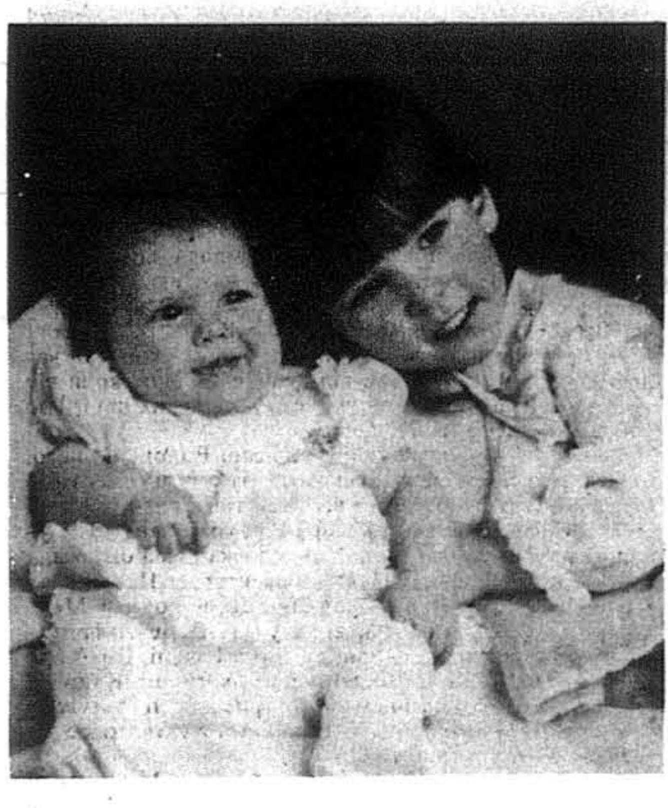
ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

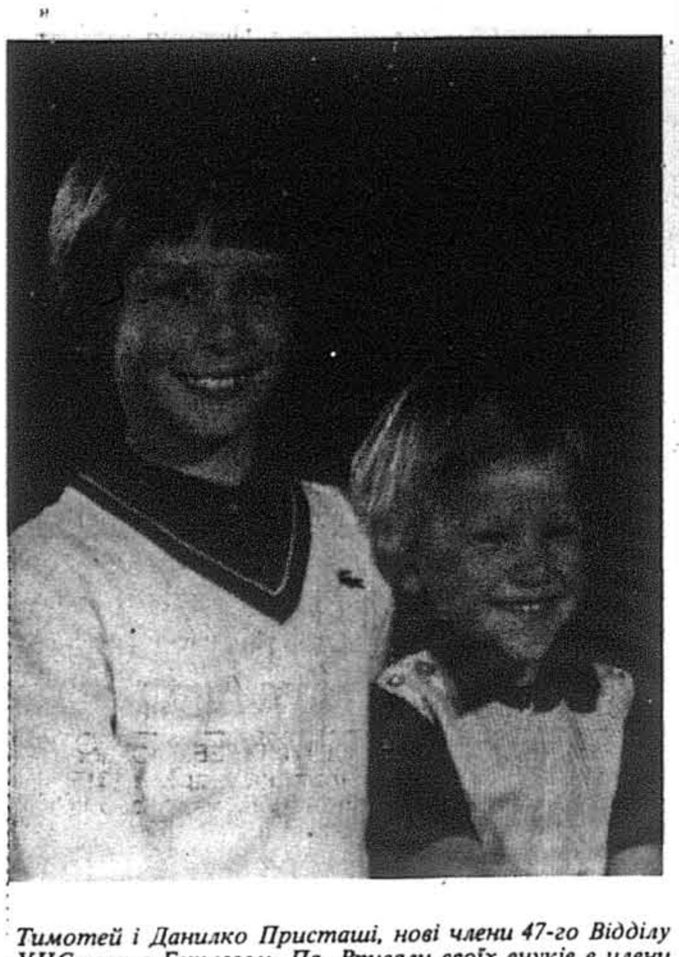
Наталочка і Данилко Вальчук, нові члени 362-го Відділу УНСоюзу в Брістолі, Па. Завезпечили своїх внуків, набувши для них студійні грамоти, дідуньо і бабуня Федір і Марія Петрики. Дідуньо Федір Петрик є довголітнім секретарем 362-го Відділу УНСоюзу.

Михайло, Матвій та Стефанія Кот, діти Роберта та Анни Кот, нові члени 275-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж. Дідуньо цих нових членів Петро Палка є секретарем 275-го Відділу УНС.

Геллі Єлисавета Щур та Олеся Зірка Щур, діти Михайла та Маріянни Щур, нові члени 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й. Грамоти УНСоюзу для своїх внуків купили дідо і бабця Дмитро і катерина Щур.

Тимотей і Данилко Присташі, нові члени 47-го Відділу УНСоюзу в Бетлегем, Па. Вписали своїх внуків в члени УНСоюзу дідуньо і бабця Іван та Ірина Присташі.

Михайло Адам Чолач, син Володимира і Ліза Чолач, новий член 217-го Відділу УНСОюзу в Рочестері, Н. Й. Купили для внука Михайла Адама грамоту забезпечення в УНСоюзі дідо Стефан Васьків, який є предсідником Відділу, та бабця Анна Васьків, член Контрольної Комісії Відділу.

Оля Сятковська, доня Богуслави та Збишка Сятковських, замешкалих у Торонті, Онтаріо, нова членка 287-го Відділу УНСоюзу в Джеезі Сіті, Н. Дж. Записав Олю в члени УНСоюзу її хресний батько Богдан Ясінський, секретар 287-го Відділу УНС.

Раїса Дувицька, доня Аріяни та Юрія Дубицьких, нова членка 473-го Відділу УНСоюзу в Монтреалі, Квібек. Вписав Раїсу в члени УНСоюзу її прадідо Теодор Давидович, колишній український січовий стрілець, учитель, та довголітній член УНСоюзу.

Василь Данило Присташ, син Богданки і Василя Присташ, новий член 220-го Відділу УНСоюзу в Чикаго, Ілл. Батьки Василя Данила, його сестричка Таня та дідо і бабуня Грегорій і Марія Присташ, всі є членами 220-го Відділу УНСоюзу.

Уляна Надія Городиська, доня Івана та Люби Городиських, нова членка 472-го Відділу УНСоюзу в Чикаго, Ілл. Бабуня Іванна Городиська вписала Уляну в члени УНСоюзу.

Християна Марія Федай, доня Ігоря та Ольги Федай, нова членка 379-го Відділу УНСоюзу в Чикаго, Ілл. Вписали свою внучку в члени УНСоюзу, закуповуючи для неї виїнувальну грамоту, дідо Станислав та бабуня Ірена Кончак.

Степан Роман Грицушко, син Ірени та Богдана Грицушків, наймолодший член 173-го Відділу УНСоюзу у Вілмінґтон, Дел. Вписали внука Степана Романа в члени УНСоюзу бабуня і дідуньо Софія та Іван Левицькі.

Ніна Тереса Целюх, нова членка 42-го Відділу УНСоюзу в Пассийку, Н. Дж. Вписали в члени УНСоюзу свою внучку дідо і бабця панство Дяченки, які подбали, щоб вже третя внучка була членкою УНСоюзу.

Лявра Катерина Бравн, доня Ленса і Стефанії Бравн, нова членка 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й. Союзову грамоту для внучки купили бабця Анна і дідо Василь Сохацькі.

Людмила Мончак доня Мотрі та Андрія Мончаків, нова членка 473-го Відділу УНСоюзу в Монтреалі, Квібек, Канада. Вписали свою правнучку в члени УНСоюзу, набуваючи для неї грамоту забезпечення, омитрат Іван і Дарія Гаврилюки.

Ерік Стефан Бута, новий член 162-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Вписали в члени УНСоюзу свого внука дідуньо Микола та бабуня Анна Бути.

Коллін Михайла Ренні, син Михайла та Джін Ренні, новий член 127-го Відділу УНСоюзу у Бофало, Н. Й. Вписали в члени УНСоюзу Коллін Михайла Ренні його дідусь і бабуня Дмитро і Дольорес Бараницькі.

Данилко Коцко, син Богданни і Ярослава Коцко, новий член 399-го Відділу УНСоюзу „Леви" в Чикаго, Ілл. Вписали внука в члени УНСоюзу Марія та інж. Ігор Білинські, колишні дуже активні змагуни УАСТ „Леве" Чикаго.

Роксана Кобзяк, нова членка 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Вписали свою внучку в члени УНСоюзу дідуньо Юрій та бабуня Марина Зеленські.

Адріяна Стефанія Кузишин, доня Олі та Олеся Кузишинів, нова членка Пластового Відділу УНСоюзу ч. 450 в Ню Йорку. Вписали внучку в члени УНСоюзу бабуня Оксана та дідуньо Богдан Кузишин.

Лесик (Олександер Григорій) Ткач, новий член 25-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж. Вписала в члени УНСоюзу свого внука, набуваючи для нього грамоту забезпечення, бабуня Лесика д-р Олександра Кисілевська Ткач.

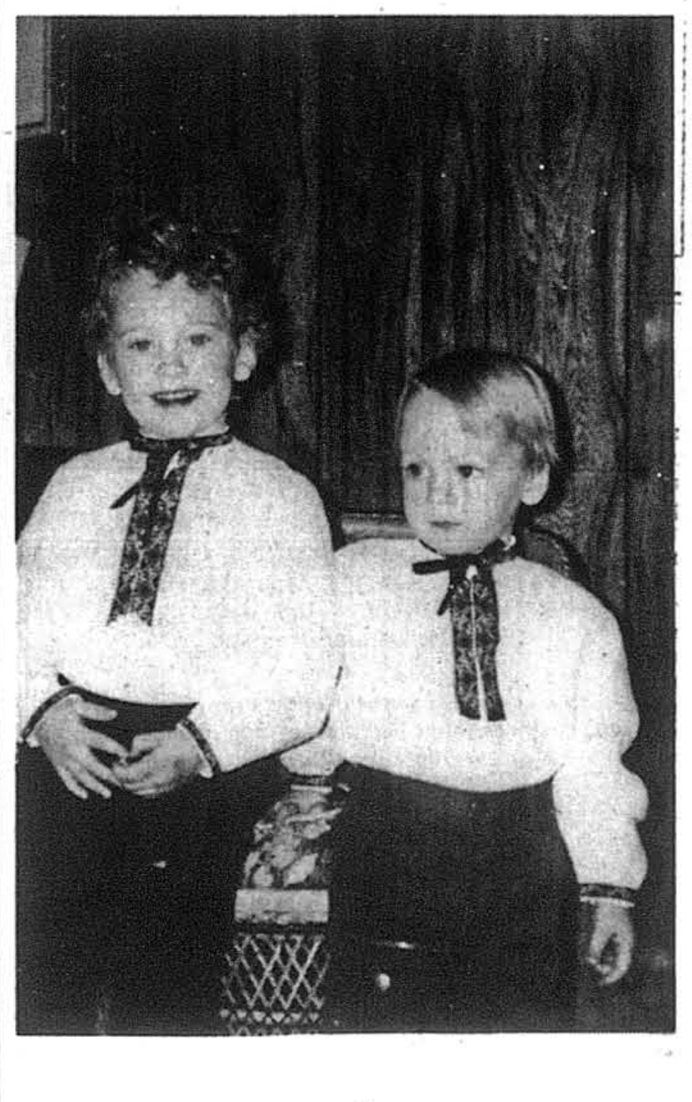
У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього.

Ляриса Добрянська та Роксоляна Добрянська, доні д-ра Романа і Наталії Добрянських, нові членки 361-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Вписали своїх внуків у члени УНСоюзу бабуня Евгенія та дідуньо Степан Чума, секретар 361-го Відділу УНС. Т-ва Дністер в Ню Йорку.

Василь Панчишин і його молодший брат Павло Панчишин, нові члени 378-го Відділу УНСоюзу у Вудбайні, Н. Дж. Закупила для своїх внуків студійне забезпечення бабуня Катерина Панчишин, довголітня секретарка 387-го Відділу УНСоюзу.

Микола Данило та Роарк Йосиф Кох, діти Квітки та Данила Кох, нові члени 14-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж. Вписали в члени УНСоюзу своїх внуків бабуня Сильвія та дідусь Дмитро Кузів.

Христина Скрим разом із своєю сестричкою Стефанією, яка стала наймолодшою членкою 15-го Відділу УНСоюзу у Вашінгтоні, Д.К. Грамоту для своєї внучки Стафанії набули Наталія та Ігор Мухини.

Всеволод, Олег Городиський, син Івана та Люби Городиських, новий член 472-го Відділу УНСоюзу в Чикаго, Ілл. Вписав Всеволода в члени УНСоюзу його вуйко Нестор А. Городиський.

Галина Мерещак, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Керганксон, Н. Й. Вписали свою внучку в члени УНСоюзу дідо Володимир та бабця Анастазія Мерещаки.

Степан Даглес Доскоч, син Тереси та Генрі Степана Доскоч, новий член 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку.

Лев Богдан Городиський, син Івана та Люби Городиських, новий член 66-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й.

Катерина Васильченко та її внук Раєн М. Келлі, нові члени 82-го Відділу УНСоюзу в Дітройті, Мишиґен. Катерина Васильченко вписала себе та свого внука в члени УНСоюзу.

Тимотей Христофер Ріттер і Матвій Аллан Ріттер, діти Моніки та Данила Ріттер, нові члени 47-го Відділу УНСоюзу в Бетлегем, Па. Вписали цих своїх внуків у члени УНСоюзу дідо і бабця Альберт та Ольга Яновяки.

Михайло Роберт Футерко, син Богдана і Лінди Футерко, новий член 256-го Відділу УНСоюзу в Рівергед, Н. Й. Про забезпечення внука подвала бабуня Марія Футерко.

Даніелла Футерко, доня Богдана і Лінди Футерко, нова членка 256-го Відділу УНСоюзу в Рівергед. Н. Й. Про забезпечення внучки подбала бабуня Марія Футерко.

Тереса Дженні Чучук, доня Дамяна і Дорін Чучук, нова членка 379-го Відділу УНСоюзу в Чикаго, Ілл. Вписали свою внучку в члени УНСоюзу дідо Стефар і бабуня Стефанія Чучук, також члени 379-го Відділу УНС.

Іван Богдан Грицушко, син Ірени та Богдана Грицушків, новий член 173-го Відділу УНСоюзу у Вілмінґтоні, Дел. Закупили для свого внука Івана Богдана коледжову грамоту бабуня і дідуньо Софія та Іван Левицькі.

Раєн Джеймс, Єлисавета Божек на колінах у Міґен Рірдон та Михайло Рірдон, нові члени 22-го Відділу УНСоюзу в Чикаго, Ілл. Всі вони внуки Томи та Анни Іваcько, також членів 22-го Відділу, замешкалі в Чикаго.

Нові кляси забезпечення УНС

На сторінках союзової преси, а головно союзової Трибуни, було повідомлення про це, що з днем 1-го грудня 1985 року для вдосконалення своєї понад 90-річної забезпеченевої служби українській громаді в ділянці життьового забезпечення Український Народний Союз впровадив дві нові кляси з одноразовою вкладкою. Це є грамоти в клясі W (ціле життя) і Ендовмент — 65 (Е-65).

Як у клясі W на ціле життя, так і Ендовмент 65 сума забезпечення починається від 2,000 долярів. Отже, не можна набути на 1,000 долярів, а натомість можна набути на вищі суми, як 3,000, 5,000. 10.000, 25,000, 50.000, дол. й більше.

В клясі на ціле життя приймається членів від двох місяців до 70 року життя, а в клясу Ендовмент 65 приймається від двох місяців до 55 року життя. Коли згадуємо про те, що УНСоюз впровадив вдосконалення забезпеченевої служби для своїх членів, а тим самим і української громади, то найкращим доказом цього служить те, що забезпечення в клясі на ціле життя можуть набути старші віком особи аж до 70 року життя, якщо вони є в доброму стані здоров'я. А говорячи про „одноразову вкладку", то це також належить до поліпшення служби нашим землякам. Бож коли добре приглянутися поданим внизу таблицям, то не хочеться вірити, що за суму 200 чи300 долярів, заплативши одну вкладку — є спокій на ціле життя. Не буде секретар Відділу докучати, що вкладка не заплачена, а головно тоді, коли є інші родинні видатки.

Важливим є і те, що, заплативши одну вкладку і одержавши грамоту на 2,000 долярів чи більшу суму забезпечення, людина має душевий спокій, що коли б, не дай, Боже, раптово настигла смерть, то не буде тягарем для родини. Також до позитивів належить і те, що обидві нові кляси мають зворотні вартості, які з кожним роком зростають, і власники грамот можуть у любий час вибрати нагромаджену резерву.

Слід згадати, що нова Кляса Е-65 є дуже корисною для дітей чи внуків, бож це є найкраща нагода „зв'язати" їх з такою братською установою, якою є УНСоюз. Заплативши лише одну вкладку — кілька сот долярів, діти чи внуки залишаться членами УНСоюзу на довгі роки. До того вони будуть управнені одержати беззворотні стипендії Союзу навіть і 1,000 чи більше долярів, якщо поступлять на студії до колежду чи університету. Матимуть знижку ціни за перебування на Союзівці й інше.

Обраховуючи належність за забезпечення нових кляс, де є ціна за 1,000 долярів, належить вимножити через число „тисяч" скільки аплікант бажає купити забезпечення, а вкінці додати до цієї суми 10.00 долярів, як оплату адміністраційних видатків. (Вік 10 років, кляса Е-65 84.00 + 84.00 дол =168.00 дол + 10.00 долярів — разом належність за 2,000 долярів забезпечення виносить 178.00 долярів).

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
SINGLE PREMIUM LIFE PLAN

SINGLE PREMIUMS PER $1,000 INSURANCE
(add $10 "policy fee" to premium for certificate)

Issue Age	Single Premium per $1,000	Issue Age	Single Premium per $1,000
		35	$176
0	$49	36	184
1	51	37	192
2	52	38	200
3	53	39	209
4	55	40	217
5	56	41	227
6	58	42	236
7	60	43	246
8	62	44	256
9	64	45	267
10	67	46	277
11	69	47	288
12	72	48	300
13	74	49	311
14	77	50	323
15	80	51	336
16	83	52	348
17	86	53	361
18	90	54	374
19	93	55	387
20	97	56	401
21	100	57	414
22	104	58	428
23	108	59	442
24	112	60	456
25	117	61	471
26	122	62	485
27	127	63	499
28	132	64	514
29	137	65	528
30	143	66	543
31	149	67	557
32	155	68	572
33	162	69	586
34	169	70	600

MINIMUM FACE AMOUNT: $2,000

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
SINGLE PREMIUM ENDOWMENT AT 65 PLAN

SINGLE PREMIUMS PER $1,000 INSURANCE
(add $10 "policy fee" to premium for certificate)

Issue Age	Singe Premium per $1,000	Issue Age	Single Premium per $1,000
0	$59	28	178
1	61	29	186
2	63	30	195
3	65	31	204
4	67	32	213
5	69	33	223
6	72	34	234
7	75	35	$245
8	77	36	256
9	81	37	269
10	84	38	281
11	87	39	295
12	91	40	309
13	95	41	323
14	99	42	338
15	103	43	354
16	107	44	371
17	112	45	388
18	116	46	406
19	121	47	425
20	126	48	445
21	132	49	466
22	137	50	488
23	143	51	510
24	150	52	534
25	156	53	559
26	163	54	585
27	171	55	613

MINIMUM FACE AMOUNT: $2,000

Левко Тарнавський (5 років) та сестричка Андрея Тарнавська (10 місяців) діти Юрія та Уляни Тарнавських, наймолодші члени 245-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н, Дж. Подбали для своїх внуків про студійні грамоти доїдусь ред. Омелян та бабця Олександра Тарнавські з Канади.

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН
Важні від 1-го січня 1983 р.

З 1-им січня 1983 р. ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити аплікації без лікарських оглядин. Із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

$50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за виімком законних у деяких стейтах.

LIMITATIONS OF AGES AND AMOUNTS FOR NON-MEDICAL INSURANCE
Effective January 1, 1983

New limitations will be in effect from January 1, 1983, for maximum amounts of non-medical insurance at various ages. With these changes approved by the Supreme Executive Committee persons in good health may submit non-medical applications for the following maximum amounts of insurance:

$50,000 to age 40
25,000 to age 45
10,000 to age 50
5,000 to age 55
3,000 to age 60
1,000 to age 65

There is no limit to the amount of insurance with a medical examination except where limited by some state laws.

Виллимантик відзначив Січневі Роковини

Посадниця міста Гена Клементс підписує проклямацію Дня Української Незалежности в присутності представників українських організацій.

Заходами відділу Українського Конгресового Комітету Америки українська громада у Виллимантику, Конн., урочисто відзначила річниці української незалежности і соборности.

В четвер, 22-го січня, о год. 9-ій ранку, біля Українського Народного Дому під час відспівання присутніми американського і українського державних гимнів відбулась церемонія вивішення американського і українського прапорів при участи численної української громади і великої кількости американських гостей і урядовців.

У неділю, 25-го січня, в приміщенні Українського Народного Дому відбулась Святочна академія.

ЛЮТИЙ-БЕРЕЗЕНЬ — ЗБІРКА УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО ФОНДУ 1987

Достойні Громадяни — Українці в ЗСА

Жорстокі переслідування і великі втрати, що їх зазнає наш нарід в Україні, включно із жахливими наслідками радіяції, після ядрової катастрофи в Чорнобилі, а тут неперебірчива кампанія ворожих нам сил, знеславлювання нашого імени, обвинувачування у мнимих воєнних злочинах, вимагають від нас консолідації усіх наших національних сил протидіяти проти тих наклепів.

В обличчі такої невідрадної ситуації УАКРада завжди обстоювала необхідність одної сильної центральної репрезентації українців в ЗСА і змагала до реалізації цього задуму. На жаль, не з вини УАКРади, ці намагання покищо безуспішні.

УАКРада розглянула можливості створення, на взір Канади, спеціяльного комітету, який мав би зайнятися збіркою матеріялів і заанґажуванням відповідних сил з метою опрацювати аналізу поселення українців в ЗСА та його опублікувати.

УАКРада співпрацювала в акції видання Департаментом Освіти Стейту Ню Йорк і Стейтового Університету 3-го тому про народовбивство-ґеноцид, у якому подано матеріяли про Великий голод в Україні, що має бути включений у навчальну програму в школах стейту Ню Йорк.

Екзекутива УАКР бере активну участь у Крайовому Комітеті 1000-ліття Хрещення України.

У зовнішньо-політичних справах Екзекутива продовжувала зв'язки із урядовими чинниками і не-державними (етнічними) організаціями і підтримувала ті акції державної політики, що були на користь поневолених большевиками народів, а передусім України.

Екзекутива інтервеніювала у справі консуляту в Києві і підтримувала акції Української Гельксінкської Групи, а представник УАКР бр[illegible] участь у Конференції Співробітництва і Безпеки, що відбулася у Відні в листопаді 1986 р., входячи у склад делеґації СКВУ.

Щоб уможливити УАКРаді вив'язуватися надалі із тих завдань і їх здійснити, а також із фінансових зобов'язань супроти СКВУ, що виносять річно 37.500 дол., Екзекутива, дякуючи усім жертводавцям за підтримку в минулому, звертається з проханням до громадянства продовжувати встановлений три роки тому Український Громадський Фонд для покриття бюджету витрат, зв'язаних із її діяльністю.

Внески Фонду такі:

250.00 дол. від Крайових Організацій,
50.00 дол. від їх відділів,
25.00 дол. від осіб, що заробітково працюють,
15.00 дол. від пенсіонерів,
5.00 дол. від студентів.

Просимо в міру можливостей не обмежуватися до цих мінімальних сум. Чеки виставляти на: Ukrainian American Coordinating Council і висилати на адресу:

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL
142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Екзекутива УАКРади

Діяльність 3-го Відділу СУА у Фініксі

3-ій Відділ СУА, хоч віддалений від своєї Централі, округи, та більшого скупчення осередків, старається проявляти свою діяльність на всіх відтинках церковного чи громадського життя міста Фінікс. Вже від самого початку січня 1986 року, нововибрана голова Надя Тефт подала плян праці, який повністю одобрено. Завдання, 3-го Відділу СУА є розвинути культурно-освітню ділянку серед американського світу. Запізнати їх ближче із нашою історією, культурою, звичаями, та боронити знеславлення українського ім'я. Відділ не обмежується виключно до своєї внутрішньої програми, але також співпрацює із Церквою та громадськими організаціями.

Союзянки беруть участь у відзначуванні 22-го Січня, у річницю відновлення української державности 30-го червня 1941 року, у святі героїв, Шевченка, Листопадового Зриву, та в святі Дня Матері. Провадять школу українознавства, виховують в українському дусі дітей, які своїми виступами збагачують наші свята чи академії. Відділ заснував свій співочий гурток. Членки із захопленням вивчають гру на бандурі під проводом Романа Ретички. Заходами Відділу влаштовано виставку лемківської церковної архітектури Одарки Фіґлюс. Щороку перед Великодніми святами влаштовують виставку і писання писанок у чудовому приміщенні Валлей Нешенел банк, як рівнож в цьому самому приміщенні перед Різдвяними святами є виставка традиційних міжнародних ялинок, між якими пишається і наша українська ялинка, прибрана українськими орнаментами. Зацікавлення американських кореспондентів дає нам можливість до виступу на телевізійних програмах, де наші жінки Надя Тефт, Христя Бойко Ґеня Чопівська, Галина Ґроздев, разом із діточками в гарних українських строях інформують публіку про наші різдвяні чи великодні звичаї, та техніку писання писанок. Грошові приходи черпаємо з таких джерел: членські вкладки, коляда, базарі, „Галло Фінікс" і забави. Одна з кращих імпрез, якою Відділ може похвалитись це — Осінний баль, який все традиційно відбувається в листопаді кожного року. Баль влаштовують 3-ій Відділ СУА і українська місцева Кредитівка. Ввесь дохід із цього балю призначений на стипендійний фонд для українських студентів. Це направду гарний репрезентативний баль, на який варто приїхати навіть і з дальших міст.

Членки ввійшли до комітету в обороні Мирослава Медведя, який очолює адвокат Орест Єйна. Закуплено 50 книжок англійською мовою про голод на Україні які розміщено по більших бібліотеках й університетах для загальної публіки. Вислано багато листів до президента Роналда Регена, до генерального секретаря Об'єднаних Націй, сенаторів, конгресменів у справі катастрофи в Чорнобилі на Україні. 3-ій Відділ СУА був співорганізатором фільму, який був висвітлений на телевізійній станції канал 8 у Фініксі, „Жнива розпачу". 1986 рік закінчено загальними річними зборами, на яких голова подала докладний звіт із діяльности протягом цілого року.

Вибрано нову Управу в такому складі: Надя Тефт — голова, Ґеня Чопівська — заступниця, Надя Вірло — секретарка, Ірина Масна — англомовна секретарка, Віра Томас — касирка, референтки: Христя Бойко — культурно-освітня і зв'язків, Марія Турів — організаційна, Галина Ґроздев — імпрезова, Надя Вірло — пресова; господарчі: Стефанія Олексин, Марія Осадців; Суспільна опіка: Наталія Віятик; Контрольна комісія: Галина Ґроздев, Ірина Ванько, Люба Зелена.

Вірю, що і в цьому році Управа і членки 3-го Відділу СУА Фініксу докладуть всіх старань, щоб праця була корисна і успішна на кожному відтинку нашого українського громадського життя та для добра нашої поневоленої батьківщини.

Ольга Сливка

Перший ряд (зліва): Ґеня Чопівська, Марія Осадців, Стефанія Олексин, Надя Тефт — голова Відділу, Стефанія Спільник, Наталія Віятик, Віра Томас; другий ряд (зліва): П. Рарик, Христя Бойко, Люба Зелена, Надя Вірло, Уляна Бадинська, Галина Ґроздев, Леся Рубсамен, Марія Турів; третій ряд (зліва): Ірина Масна, Ірина Ванько, Зірка Ренстром, Ірина Гриневич, Лідія Дидик.

Виставка графіки і малюнків А. Мадая

Мистецька виставка — це надзвичайна імпреза. Вона збагачує культурне життя громади, з якоюсь притаманною їй магічною силою притягає любителів мистецтва, збуджує у глядачів почуття і роздумування, а коли ще й трапляється нагода запізнатися з художником, то це додаткове мистецьке пережиття.

Саме на таку імпрезу запрошує 12-ий Відділ СУА ім. Олени Пчілки в Пармі, Огайо, влаштовуючи виставку графіки і малюнків Андрія Мадая.

Андрій Мадай — це вдумливий графік і іконописець з покликання. З нагоди ретроспективної виставки у Філядельфії, в грудні 1981 року, де було показано вибрану графіку за одне десятиріччя, мистець поділився своїми спостереженнями: „Дереворит завжди був для мене предметом роздумування. Люблю працювати над повільним вирізуванням з дерева, аж поки не вийде задуманий проєкт. Це ж саме відноситься до життя. Поволі вирушаємо в нашу життєву мандрівку, лишаючи по дорозі ті нашарування, які втрачають значення і стримують нас, щоб щораз ясніше виявлялася справжня суть життя".

Молодий мистець Андрій Мадай проживає постійно в Філядельфії — місті, в якім народився і здобув мистецьку освіту, користуючись повною стипендією Пенсильванської Академії Мистецтв у Філядельфії. Під час своїх студій він одержав численні нагороди у ділянці графіки. Літніми місяцями доповнював свої студії в УКУ в Римі. Праці А. Мадая знаходяться в понад 25 сталих мистецьких колекціях, у більшості університетських, у ЗСА, Канаді і Европі, як і в численних приватних збірках. Варто відзначити, що згадана Пенсильванійська Академія Мистецтв вживає два дереворити Мадая як свої фірмові значки.

Андрій Мадай знаний не лише як досвідчений графік, але й як іконописець. Цьому покликанню він присвятив довгі роки студій, наприклад, у 1979-81 роках він студіював традиційну техніку іконопису в ієромонаха Ювеналія, у Студитському манастирі в Італії. На нашому континенті маємо вже кілька церков, розмальованих Мадаєм — св. Йосифа в Чикаго, св. Івана Хрестителя в Дітройті, Благовіщення в Мелровз Парк, Пенсильванія, а тепер розмальовує церкву св. Івана Хрестителя в Нортгемптон, Пенсилванія.

В днях 13-15-го березня ц.р. 12-ий Відділ СУА буде мати приємність гостити виставку графіки і малюнків Андрія Мадая в Клівленді-Пармі, у домівці СУА, 5720 Стейт вул., Парма. Запрошуємо на відкриття виставки і зустріч з художником А. Мадаєм, яке відбудеться у п'ятницю, 13-го березня, о год. 7-ій вечора. Можна також відвідати виставку в суботу, 14-го березня, від год. 9:30 ранку до 5-ої по полудні, та в неділю, 15-го березня, від 9:30 ранку до 4-ої по полудні.

Сподіваємось, що ця імпреза буде такою ж приємністю для наших гостей, як і для нас, її організатора.

Дарія Городиська

Св. п. д-р М. Чаповський

Св. п. д-р М. Чаповський

„Шуміли верби в поповій долині, шумів далекий березовий гай..." Шумом верб, що над рікою, та гаїв довкільних села Вацевичі, Дрогобицького повіту, було сповнене дитинство Мирослава Чаповського.

Бувало, ще малим хлопчиною, чи юнаком-гімназистом, свобідний від праці час, він часто залюбки проводив у лісі. А там на лоні лісової природи, наче в казці. Не надивитись і не налюбуватись було йому нею. Щось аж віддих здержувало, в грудях серце розпирало, душа говорила, дивлячись на той ліс темний, могутній, непрохідимий, гомінкий, що від подуву вітру щоразу іншу мелодію компонує, дивну пісню виграє і протяжно-тужливим шумом щось шепоче, щось говорить до юного серця. Саме про що — молодому матурантові ще не по силі було зрозуміти секрету вагомостей лісу для людини. Про те Славко сказав нам аж у старшому віці, заледве два роки до його несподіваної смерти.

„Ліс—складова частина біосфери, заселена живими організмами рослинного і тваринного світу. Значіння лісу для людини можна висловити народною мудрістю ліс дає воду, вода—урожай, урожай—життя; дає людині притулок, огріває, одягає і кормить її.

Ліс—це „легені" для людини, очищує повітря, поповнює резерви кисня в атмосфері, нормує доплив води до рік, озер і водосховищ, сприяє консервації вологости сільськогосподарських культур. Нафта, вугілля, газ як джерела енерґії, вичерпуються. Ліс—ніколи! Якщо ми будемо ліс любити, його відмолоджувати, вирощувати, удобрювати і охороняти, то ліс буде давати людині енерґію ще довго-довго після того, як арабські країни випомпують вже останню бочку нафти."

Було-пройшло-минулося... Лише жадоба лісових студій у Славковому серці не минулась, не пройшла, не згасла. З бігом часу миготінням жевріючої іскорки вона щораз сильніше оживала і докраю розжарилась, як наш Славко записався на лісові студії у Львові. Це був невимовно щасливий і незабутній день для нього—початок його лісницького подвигу на шляху до вершин життєвої кар'єри у незнаній йому Америці.

А далі, у крутежі подій—воєнних і повоєнних, серед безконечних небезпек, але з вірою в успіх життєвий, залишивши навсігди омріяну „лісівку" у Львові, слалась йому дорога скитатись по чужих чужинах. Під час його біженства, де б він не був, що не робив уперта думка про ліс була йому невідступною, як голос сумління гляд іти за стежкою до університетів і там продовжати та успішно закінчити свої лісові студії, розпочаті ще у Львові.

І так „фліхтлінґером" у Німеччині Мирослав Чаповський осягнув перший науковий ступінь „diplom forstwirt" (Ludwig Maximillian Uniwersitöt—München 1949) „ґрінором" в Америці—master of science in forestry (University of Maine 1958); кінець-кінцем Мирослав Чаповський завершив свої студії докторатом в Ротґерському університеті, 1962.

Людині, яка у своєму житті втоми не знала, не було меж і перепон на змаг велетенських крил у леті до ідеалу—ліс і Україна! Крізь ціле своє життя тим двом провідним зорям—батько ліс, мати Україна—д-р Мирослав Чаповський, здається, не спроневірився ніколи.

У моїй пам'яті ця прекрасна і незабутня постать назавжди залишиться людиною шляхетних і гарних чеснот до кожного привітний, ввічливий, безпосередній, щирий. Все—з теплою усмішкою в очах. Таким він був і колись, як у його родинному селі ще шуміли верби в поповій долині, як там нашому незабутньому Славкові ще шумів далекий березовий гай... „ita transit gloria mundi..."

Інж. Константин Ґоздава-Дидинський

ВІСІМ ОСІБ ЗАГИНУЛО на місці, а дев'ять були тяжко поранені в автомобільній катастрофі, коли автобус зударився з тягаровим автом у північній частині Кавказьких гір, — інформує совєтське пресове агентство ТАСС. Причиною катастрофи, каже ТАСС, була погана мрячна погода. Автобус виповнений пасажирами їхав з Черкеська до Орджонікідзе. ТАСС не інформує коли саме цей випадок трапився.

Ділимося сумною вісткою з Шановними Професорами та Учнями Зальцбурзької Гімназії, що 20-го лютого 1987 р.у Чикаґо, Ілл. відійшов у Вічність наш Дорогий Професор

бл. п.

Іван Шандровський

Достойній Пані Професоровій складаємо глибокі співчуття.

Замість квітів на свіжу могилу нашого Дорогого Професора складаємо 100 дол. на Служби Божі, які відправить о. Архимандрит Любомир Гузар, колишній учень Покійного.

Комітет Учнів Зальцбурзької Гімназії

Повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 20-го лютого 1987 р. в Чикаґо, Ілл. упокоївся в Бозі на 89-му році життя

бл. п. проф.

ІВАН ШАНДРОВСЬКИЙ

Покійний був довголітнім учителем у гімназіях західньої Польщі, під час війни Української Гімназії в Ярославі, Української Семінарії у Львові, а після війни в рр. 1945-49 Української Приватної Гімназії в Зальцбурзі.

Горем прибиті:

ЛЮБА ШАНДРОВСЬКА — дружина
І МИРОСЛАВ СЕМЧИШИН з дружиною — шурин

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 5.

С. Самило, Линденгирст	25.00
Д. Дудра, Стерлінг Гайтс	20.00
П. Прокопенко, Рочестер	12.00
В. Пухта, Елизабет	12.00
Д-р Б. Целевич, Орленд Парк	12.00
А. Адам'як, Альтуна	10.00
Тотс оф Фейт, Стотон	10.00
П. Стрижаченко, Рочестер	10.00
В. Мерещак, Ворм Мінерал Спрінг	8.00
І. Беш, Янґтавн	7.00
Ч. Белей, Бордмен	7.00
Б. Божемський, Тінек	7.00
І. Деркач, Келумет Сиві	7.00
Я. Зенюх, Бруклин	7.00
В. Клебович, Ню Бритен	7.00
І. Марич, Парма	7.00
М. Модрицький, Линкольнвуд	7.00
С. Орищин, Лейквуд	7.00
Д-р Д. Павлишин, Севен Гіллс	7.00
М. Палій, Джексон Гайтс	7.00
А. Політило, Шорт Гіллс	7.00
І. Попадинець, Кенкакі	7.00
І. Селеман, Іст Гартфорд	7.00
Р. Шаран-Олерчик, Черрі Гілл	7.00
Б. Ясінський, Силвер Спрінг	7.00
Я. Базюк, Дітройт	5.00
Е. Войтович, Роллінг Медовс	5.00
Ю. Димкар, Рочестер	5.00
Т. Дідощак, Бейсайд	5.00
Л. Козак, Ратерфорд	5.00
В. Семків, Чикаго	5.00
В. Сосяк, Форест Гіллс	5.00
В. Александер, Вудлін	2.00
Гр. Бебко, Клівленд	2.00
К. Білон, Карнеґі	2.00
М. Біляк, Рочестер	2.00
В. Бойко, Менвілл	2.00
А. Ваплавський, Форест Гіллс	2.00
В. Гавриляк, Рочестер	2.00
П. Герейда, Ню Йорк	2.00
М. Голінко, Трентон	2.00
П. Головатюк, Філядельфія	2.00
Г. Горбовий, Голмс	2.00
І. Гордейчук, Клірвотер	2.00
М. Гринюк, Риджвуд	2.00
Д-р В. Гуцуляк, Ст. Пітерсбург	2.00
А. Ґорбуля, Парма	2.00
П. Ґрес, Клифтон	2.00
Н. Данилюк, Елмгирст	2.00
Дмитрів, Риджвуд	2.00
М. Завіський, Баффало	2.00
О. Іванюк, Вудгейвен	2.00
І. Ілемський, Дельтона	2.00
М. Киник, Парма	2.00
А. Клецор, Норт Брансвик	2.00
О. Кміцікевич, Перу	2.00
Д-р О. Коропей, Геррітавн	2.00
І. Криско, Бриджпорт	2.00
А. Крупський, Дітройт	2.00
Д. Кузьмович, Філядельфія	2.00
В. Куліш, Ярдвілл	2.00
Д. Куриляк, Едисон	2.00
В. Кухарчук, Сомерсет	2.00
М. Кучер, Ню Йорк	2.00
Д-р В. Левицький, Сан Ситі	2.00
М. Лепак, Наєлс	2.00
В. Лехман, Ляфаєт	2.00
Е. Лехман, Віллімантик	2.00
Я. Лободич, Маямі Біч	2.00
Ю. Марущак, Філядельфія	2.00
Н. Міц, Стов	2.00
Б. Мічняк, Клівленд	2.00
М. Мушинський, Дітройт	2.00
М. Никифоряк, Воррен	2.00
М. Ніньовський, Воррен	2.00
П. Орлівський, Голлівуд	2.00
Д-р В. Остап, Міннеаполіс	2.00
Б. Пашковський, Вест Сенека	2.00
Ґ. Петрош, Ричмонд	2.00
С. Пилип, Спрінґфільд	2.00
З. Пиріг, Ґолден	2.00
І. Пиртко, Філядельфія	2.00
О. Полатайко, Бетел Парк	2.00
Л. Рейнарович, Бруклин	2.00
В. Ремптер, Тамс Ривер	2.00
А. Рижий, В. Блумфілд	2.00
Л. Рогозинський, Медисон	2.00
С. Саґата, С. Гемпстед	2.00
М. Сивий, Карнеґі	2.00
В. Сидор, Рочестер	2.00
М. Скібіцький, Філядельфія	2.00
І. Тершаковець, Нюарк	2.00
К. Туркоць, Ґарфілд	2.00
П. Федоряка, Рочестер	2.00
І. Фур, Парма	2.00
М. Ханас, Бруклин	2.00
І. Хома, Бруклин	2.00
М. Цибик, Тамс Ривер	2.00
В. Шпирка, Вест Орендж	2.00

Економіка...

(Закінчення зі ст. 2)

ки заохочують до капіталовкладу. Доляр буде далі падати на вартості у відношенні до інших валют, за останні два роки впав поверх 40 відс. (48 відс. до німецької марки, 42 відс. до єни). Представники шістьох держав у Парижі договорилися відносно товарообміну, „дискантової" стопи, стабільности валют, — щоб припинити силу доляра, який грозить рецесією Японії і Західній Німеччині і зменшенням імпорту до ЗСА цих країн. Америка не спішиться. Більшість економістів і фінансистів твердить, що доляр впаде на дальших 10 відс., що збільшить експорт, зменшить імпорт, державний і торговельний дефіцити. Назагал господарчо - економічний ріст країни, який триває уже шість років (найдовше в історії американської економії) має добрі вигляди на майбутнє. Уже поверх п'ять десятиріч економіка, перервана вісім разів короткими рецесіями, росте, а продукція, услуги, опіка, затруднення більшають. Валова продукція зросла двадцятикратно, збудовано 60 мільйонів однородинних домів, 25 мільйонів житлових кондоміній та затруднено поверх 26 мільйонів горожан.